

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΜΕΛΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"
 *Εν Κωνσταντινουπόλει ἔτησί. Φο. χρ. 46
 *Εν ταῖς Ἐπαρχίαις Μετ. 16
 *Εν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Ἐν-
 ῥώπῃ Φο. χρ. 70
 *Εν Ρωσίᾳ Ρουβλ. 25
 Ἐξάμηνοι τὰ ἡμέρη.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΑΝΕΥ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"
 *Εν Κωνσταντινουπόλει ἔτησί. Μετ. 4
 *Εν ταῖς Ἐπαρχίαις » Αἰθ. Γ. 1
 *Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας » Φο. χρ. 25
 Αἱ συνδρομαὶ ἔτησίαι.
 *Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίον δύο (2).

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐρνέστου Κουρτίου) Ἡ Ἑλλη-
νικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—Ἡ
ξηροφύλλια.—Τὸ δῦμβολον τῆς ἀνατροφῆς (Πρὸς τὰς μητέρας).
—Ἐπιστημονικά.—Γενικαὶ σημειώσεις.—Ποικίλα.—Γνώμαι
δοξῶν.—Γεωγραφικά (Εὐξείνιος Πόντος).—Νομισματολογικά
(Ἀνέκδοτα βιβηνικά νομίσματα).—Φιλολογικά (Ἀνακάλυψις ἀρ-
χαίου χειρογράφου).—Φυσιολογικά (Ἐίδη εὐφύιας).—Ὁ κόσμος
ἐν τῷ ζῶμεν.—Ὁ Κυδὸς (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὴν γενικὴν ἐν Εὐρώπῃ προσοχὴν ἐπισπῶνται αἱ ἀλ-
λεπαλλήλωσ ἐπερχόμεναι θεομνίαι, ὧν δεινότερα τυγ-
χάνει ἡ τῆς χολέρας, θρασεῖαν ἐγείρασα κατὰ τὰς τε-
λευταίας ταύτας ἡμέρας τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπειλοῦσα φο-
βερωτέρας ἔτι διαστάσεις, ἐὰν μὴ ἔγκαιρος ληθῆῃ μερί-
μα πρὸς ταχεῖαν καὶ τελεσφόρον καταπολέμησιν τῆς
βροτολογίου νόσου. Ἀπὸ τῆς Ρωσίας τὸ νόσημα μετα-
δοθὲν διὰ τῶν ἐκεῖθεν ἰσραηλιτῶν προσφύγων εἰς Γερ-
μανίαν ἀνεξάντλητον εὐρεν ἐκεῖ τροφὴν, τὸ μὲν ἐνεκα
τῶν ἐλαττωματικῶν ὑγειονομικῶν ὄρων τῆς μεγαλοπό-
λεως ταύτης, τὸ δὲ ἐνεκα τοῦ ἀπείρου αὐτῆς πληθυσμοῦ,
μὴ διακρινομένου ἐπὶ καθαριότητι καὶ ἐπὶ τηρήσει τῶν
ὑπὸ τῆς ὑγιεινῆς ἐπιβαλλομένων διακελεύσεων· ἀλλὰ τὸ
κακόν, νέας ἐπιδιῶκον κατακτίσεις καὶ συναρωγὸν ἔχον
τοὺς ὑπερβολικοὺς καύσωνας, τοὺς προηγηθέντας πάν-
τοτε τῶν τοιούτων δεινῶν θεομνιῶν, ἐξηπλώθη εἰς ἐτέ-
ραν γερμανικὴν πόλιν, τὴν Βρέμνιν καὶ ἐκεῖθεν, ὑπερ-
πηδῆσαν γερμανικὰ μεθόρια, ἱκανὴν νῦν ποιεῖται
θραῦσιν ἐν Χάρβη τῆς Γαλλίας, ἐν Γλασκῶβη τῆς Σκω-
τίας καὶ ἐν Γράβεζενδ παρὰ τὴν πρωτεύουσαν τῆς με-
γάλης Βρετανίας. Τὸ γεγονός προῦκάλεσε λίαν τοὺς φό-
βους τῶν κυβερνήσεων, φιλοτιμουμένων νῦν καὶ ἀνθα-
μιλλωμένων περὶ τὴν λήψιν δραστικῶν μέτρων κατὰ τῆς
ἐπαράτου νόσου, τῆς ἐπισκινπομένης εἰς Εὐρώπην
κατ' εὐθὺν λόγον τῆς αὐξήσεως καὶ τελειοποιήσεως τῶν
τῆς συγκοινωνίας μέσων. Πρὸς τῆς ἐνώσεως τῆς Μεσο-
γείου μετὰ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης διὰ τῆς σουεζικῆς
διώρυγος ἡ ἀσιατικὴ ἢ ἰνδικὴ χολέρα ἐπέσκιπτεν εἰς
Εὐρώπην σπανιώτερον ἢ νῦν, ὅτε ἡ βροτολογικὸς νόσος
συχνότερον ἐπισκέπτεται τὴν Δύσιν καὶ ἐν διαστήματι

ἐνδεκαετίας τρεῖς ἐμάστιζεν αὐτὴν τῷ 1871, 1884, καὶ
1892, καίτοι μεθ' ἡσσοнос ἐντάσεως συνεπεῖα τῶν λαμ-
βανομένων ὑγειονομικῶν μέτρων. Πρὸ τοῦ αὐξοντος
οὕτω κινδύνου ἐγκλιματίσεως τοῦ νοσήματος ἐν ταῖς
εὐρωπαϊκαῖς χώραις, αἱ κυβερνήσεις διανοοῦνται ὅποια
τὰ ληπτέα προφυλακτικὰ μέτρα, καίπερ καθορισθέντα
μὲν ἐνάλλεπαλλήλοις ὑγειονομικαῖς συνδιασκέψεσιν ἀλλὰ
μὴ ἐφαρμοσθέντα ἐνεκα τῆς ὀλιγορίας τῶν ἐπιτετραμ-
μένων τὴν διεύθυνσιν τῶν διαφόρων χωρῶν. Καὶ ἀληθῶς,
ἐὰν μὴ ἀπατᾷ ἡμᾶς ἡ μνήμη, ἐντὸς τεσσαρακονταετίας
πέντε τοιαῦται συνεκροτήθησαν συνδιασκέψεις ἐν Παρι-
σίους τῷ 1851, ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1866, ἐν Βιέν-
νῃ τῷ 1874, ἐν Ρώμῃ τῷ 1885 καὶ τέλος ἐν Βενετία κατὰ
τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ ἔτους τούτου. Ἐν πάσαις ταύ-
ταις συνετὰ ἀπεφασίσθησαν μέτρα, ἀλλ' ἔνια τῶν κυβερ-
νήσεων καλὸν ἠγήσαντο ν' ἀντιστρατεύθωσι καὶ νὰ κατα-
πολεμήσωσι τὰ ὑγειονομικὰ μέτρα λόγῳ ἐμπορίου, ὡσεὶ
τοῦτο προηγεῖτο τῆς ὑγείας καὶ ἐπομένως ἐπεβάλλετο
μεῖζων φροντίς περὶ τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων τῶν
οἰκείων ὑπηκόων ἢ περὶ τῆς ὑγείας αὐτῶν. Ὑπὸ τὴν
ἐποψιν ταύτην ἀξία κατακρίσεως εἶναι ἡ τῆς μεγάλης
Βρετανίας πολιτικὴ, ἡ συντελέσασα εἰς τὴν ἀποτυχίαν
τῶν σωτηριωδῶν ἀποφάσεων τῆς ἐν Βενετία ἐφετεινῆς
ὑγειονομικῆς συνδιασκέψεως καὶ ἡ προκαλέσασα τὴν
μῆνιν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν ἀπαντος σχεδὸν τοῦ πεπολι-
τισμένου κόσμου, ἐγκρίνοντος τὰς ὑγειονομικὰς καθάρ-
σεις, ὧν τὸ τελεσφόρον ἀπεδείχθη καὶ ἀποδεικνύεται ἔτι
διὰ τῶν τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως
μέτρων κατὰ τῶν ἐκ Ρωσίας προελεύσεων. Ἡ μεγάλη
Βρετανία, ἐπωφελουμένη τὴν γεωγραφικὴν αὐτῆς θέσιν,
κατεπολέμησε σφόδρα τὰς καθάρσεις, ἡ δὲ πολιτεία
αὕτη συνεπάγεται νῦν τὴν ἐπιφυλακτικότητα τῶν διαφό-
ρων κυβερνήσεων περὶ τὴν θέσπισιν καθάρσεων, καίτοι
ἡ ἀκριβὴς στάθμισις τοῦ συμφέροντος τῶν λαῶν ἐπέ-
βαλλε τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κατὰ θάλασσαν μέτρων καὶ
κατὰ ξηρὰν· ὁ κίνδυνος ὅμως τῆς δεινώσεως τοῦ νοσή-
ματος καὶ τῆς μεταδόσεως αὐτοῦ καθ' ἅπασαν τὴν Εὐ-
ρώπην θὰ συντελέσῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὴν
μετατροπὴν τῶν τέως κρατούντων φρονημάτων, ὡς εἰ-
κάζεται τοῦτο καὶ ἐκ τῆς μερίμνης αὐτῶν τούτων τῶν
ἐν Ἀγγλίᾳ περὶ τὴν λήψιν δραστηριωτέρων μέτρων κα-
τὰ τῆς βροτολογίου νόσου.

Σὺν τῇ μερίμνῃ οὐχ ἥττον περὶ τῶν κατὰ τῆς χολέ-
ρας μέτρων ὑπάρχουσι καὶ ἕτερα ζητήματα, προκαλοῦντα
τὴν προσοχὴν τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἰθιυόντων κύκλων μετὰ

τῆς διαφορᾶς ὅτι ταῦτα ἀνάγονται εἰς τὴν μεγάλην ἐν Εὐρώπῃ πολιτικὴν, ἥτις παρὰ τὰς διακοπὰς τῶν κοινοβουλίων καὶ τὴν ἀπουσίαν τῶν ὑπουργῶν ἐν ταῖς οἰκείαις ἐπαύλεσι ἐν ἀνησυχίᾳ κρατεῖ τὴν εὐρωπαϊκὴν διπλωματίαν, ἀναγκαζομένην ἐν μέσῳ τῶν περὶ χολέρας ἀπαισιῶν εἰδήσεων καὶ τῶν φοβοποιῶν ἀγγελμάτων νὰ σταθμίῃ ὅποια αἱ συνέπειαι τοῦ ἀφγανικοῦ ζητήματος καὶ ποῖον τὸ κατάντημα τῶν ἀενάως διεξαγομένων πολεμικῶν παρασκευῶν. Καὶ ὄντως τὰ ἐν τῇ μέσῃ Ἀσίᾳ γεγνότα δὲν φαίνονται ὅλως ἀσίμματα συνέπειαι τῆς αὐξήσεως ἀπειλῆς ἐναντίον τοῦ ἰνδικοῦ κράτους διὰ τῶν βαθμιαίων μὲν ἀλλὰ σταθερῶν προελάσεων τῶν Ρώσων. Ἦδη ἡ νέα ἀγγλικὴ κυβέρνησις, καίπερ ὀλίγον εὐθυνομένη ἐπὶ ταῖς προελάσει τῶν Ρώσων, ἄτε ἐπελθούσας ἐπὶ τῆς προκατόχου, ἐπελάβετο μετὰ δραστηριότητος τοῦ ζητήματος καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς ἀνάσεως ἐπανειλημμένως λαμβάνει συνεντεύξεις μετὰ τῶν ἐν Λονδίῳ πρεσβευτοῦ τοῦ τσάρου, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου καθησυχαστικὰς ἀποσπᾶ διαβεβαιώσεις καὶ δείγματα τῆς ἀφιλοκερδείας τῶν Ρώσων, προελασάντων εἰς τὸ ὄροπέδιον τοῦ Παμείρου χάριν ἐπιστημονικῶν ἔρευνῶν συνάμα ἢ ἐν Λονδίῳ κυβέρνησις, τὰ ἀποτελέσματα τῶν προελάσεων τούτων φοβουμένη, εἰσηγήθη ταῖς ἐν Πεκίῳ ἀρχαῖς νὰ διεκδικήσωσι τὸ εἰρημένον ὄροπέδιον καὶ νὰ προβῶσιν εἰς διαμαρτυρίαν πρὸς τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν τῆς Ρωσίας· συνέπειαι τῶν ἐνεργειῶν τούτων εἶναι ἡ ἐπικειμένη εἰς Πετρούπολιν μετάβασις τοῦ ἐν Βερολίῳ σίνου διπλωμάτου, ἐντολὴν ἔχοντος νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τῆς οἰκείας χώρας· ἀλλ' ἐκ τούτων οὐδὲν τὸ λυσιτελεῖς προσδοκᾶται μετὰ τὴν καθιέρωσιν τῆς ἀρχῆς τῶν τετελεσμένων γεγονότων καὶ τοῦ μακάριοι οἱ κρατοῦντες, δικαίως δὲ παρεταρήθη εὐθύς ἐν ἀρχῇ τοῦ ζητήματος ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πολιτείας τοῦ συνταγματάρχου Γιάνωφ ἔσται ὅμοιον πρὸς τὸ κατόρθωμα τοῦ στρατηγοῦ Κομαρόφ, καταλαβόντος τὸ Πεντῆχ παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ ἐμίρου τῆς Ἀφγανίας· ἄλλως δὲ καὶ αὐτὴ ἡ τῶν Χαζάρων στάσις, νικησάντων μάλιστα καὶ τοὺς ἀποσταλέντας ἐναντίον αὐτῶν στρατηγούς, ὑποδηλοῖ τὸ σπουδαῖον καὶ τὸ σοβαρὸν τοῦ πράγματος καὶ περιάγει εἰς δεινὴν θέσιν τὴν μεγάλην Βρετανίαν, ἀγνοοῦσαν τὸ πρακτέον μετὰ τὴν συναφθεῖσαν συμφωνίαν πρὸς τὸν ἐμίρον τῆς Ἀφγανίας περὶ προστασίας αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Ρώσων.

Τὸ δὲ στρατιωτικὸν ζήτημα προκαλεῖ μέγαν πάταγον ἐν Γερμανίᾳ, ἰδίᾳ ἔνεκα τῶν σχεδιαζομένων μεταρρυθμίσεων ἐν τῷ χρόνῳ τῆς θητείας καὶ τῶν ἐπιβαλλομένων κατὰ συνέπειαν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μεταρρυθμίσεων τούτων δαπανῶν. Καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ ὅμως τὸ στρατιωτικὸν ζήτημα ἀνησυχεῖ τοὺς στρατιωτικοὺς κύκλους τῆς δυνάμεως ταύτης, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν γινομένων παρατηρήσεων ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ πορθμῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου γυμνασίοις μεγάλων ναυτικῶν μοιρῶν, ὧν ἡ μία παρίστησι γαλλικὸν ἔχθρικὸν στόλον. Καὶ ἐν τοῖς μικροτέροις δὲ κράτεσι τὸ ζήτημα προκαλεῖ οὐ μικρὸν πάταγον, ὡς ἐν Βελγίῳ, ὅπου τὰ ὀχυρώματα τοῦ Μεύσιος, ἐπιβαλόντα δαπάνην 80,000,000 μένουσιν ἀνελλιπῆ συνέπειαι νέων τροποποιήσεων, ὧν ἡ ἐφαρμογὴ καὶ ἐκτέλεσις ἀνετέθη εἰς γάλλους μηχανικούς. Ἐκ τῶν διεξαγομένων τούτων παρασκευῶν αὐξάνουσιν οὐκ ὀλίγον οἱ φόβοι πολλῶν ἐν Εὐρώπῃ διπλωματικῶν κύκλων, βλεπόντων μάλιστα καὶ τὸ μάταιον τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Βέρνη εἰρητικοῦ συνεδρίου, ὅπερ ἀντὶ ἀποφάσεων περὶ διαρρυθμίσεως τῶν ἀναφυομένων διεθνῶν ζητημάτων διὰ τῆς εἰρητικῆς ὁδοῦ

καὶ τῆς διαιτησίας ἀσχολεῖται περὶ ἄλλα δευτερεύοντα, ἐξερχόμενα ὅλως τοῦ κυρίως σκοποῦ, συνέπειαι τῶν ἀκαιρῶν διαμαρτυριῶν πολλῶν ἀντιπροσωπειῶν, ὡς τῆς πολωνικῆς καὶ γουμανικῆς ἐναντίον τῆς ἐπιγενομένης ἀπὸ ἐτῶν ἤδη καταστάσεως εἰς τὰς οἰκείας πατρίδας. Τῶν φόβων τούτων δὲν ἐξαιροῦνται καὶ οἱ ἐν Βερολίῳ κύκλοι μετὰ τὴν αὔριον μάλιστα προσδοκωμένην συνέντευξιν τοῦ ἐν Aix-les-bains τὴν ὑγιείαν αὐτοῦ περιποιημένου ρώσου ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν Γιεργ μετὰ τοῦ προέδρου τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας, καὶ μετὰ τὸν ἐν Λαὸν τῆς Γαλλίας λόγον τοῦ ἐν Λονδίῳ πρεσβευτοῦ τῆς Δημοκρατίας κ. Βάδδιγγτων, ἀναφανδὸν ποιησαμένου μνείαν τῆς μεγάλης καὶ ἰσχυρᾶς συμμαχίας, τῆς μετὰ τῆς Ρωσίας δηλονότι συμφωνίας.

Ἐκ τῶν κατὰ χώρας δὲ κυριωτέρων ζητημάτων ἄξιον προσοχῆς εἶναι τὸ ἐν Ἰταλίᾳ οἰκονομικόν. Οἱ ἐν τῷ βασιλείῳ τούτῳ κατατροχόμενοι ἐκ τῆς δεινῆς τῶν οἰκονομικῶν καταστάσεως, ἢν μικρὸν ἀνεκούφισεν ἡ στομφώδῳς ἐν καιρῷ ἐξαγγελθεῖσα ἐμπορικὴ συνθήκη μετὰ τῶν συμμάχων δυνάμεων, ἀγωνίζονται νὰ ἐξεύρωσι νέας διὰ τὸ ἐμπόριον ἐξόδους καὶ μίαν ταύτην θεωροῦσι τὴν σὺναψιν δανείου ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ τὴν συνομολογίαν παραπλησίου συμβολαίου καὶ πρὸς τὴν Ρωσίαν. Ἀτυχῶς αἱ σχετικαὶ διαπραγματεύσεις βραδέως λίαν διεξάγονται, μεγάλη δ' ἀθυμία κατέλαβε τοὺς περὶ τὸν βασιλέα Οὐμβέρτον, βλέποντας ματαιουμένους τοὺς ἑαυτῶν ἀγῶνας πρὸς βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν καταστάσεως. Ἐν τῇ ἀνησυχίᾳ αὐτοῦ ὁ κ. Γιολίτης καλὸν ἔκρινε νὰ διαλύσῃ τὴν βουλὴν ὅπως στραφῇ ἡ γενικὴ προσοχὴ πρὸς τὰς ἐκλογάς, γινομένας περὶ τὰ τέλη ὀκτωβρίου ἢ τὰς ἀρχὰς νοεμβρίου· ἀλλὰ καὶ τὸ μέτρον τοῦτο μικρὸν συμβάλλεται εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων· ἴσως μάλιστα ἡ νέα ἀντιπροσωπεία ἐκλεγθήσεται μετὰ τῶν ὑποψηφίων, ὅσοι πολέμοι διατελοῦσι τῆς τριπλῆς συμμαχίας τὴν πιθανότητα ταύτην κρατύνει μὲν μάλιστ' ἐκ τῆς κυβερνήσεως τῆς Αὐστρίας ἐμπορικὴ πολιτικὴ ἀπέναντι τῶν ἰταλικῶν οἴνων, ἢ φοβερὸν προκαλοῦσα πάταγον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ βασιλείου καὶ ταράσσουσα σφόδρα τὰ κύκλα τῶν περὶ τὸν Γιολίτην.

Ἐκ τῶν λοιπῶν κρατῶν ἡ Γαλλία τὴν προσοχὴν ἔχει ἐστραμμένην πρὸς τὰς ἐργασίας τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, περὶ ὧν μετὰ πολλῆς τῆς χαρᾶς ἀποφαίνεται σύμπας σχεδὸν ὁ γαλλικὸς τύπος, ὁ διαβλέπων ἐν ταῖς ἀποχρώσει τῶν μελῶν παγίωσιν τῆς δημοκρατίας· ἡ Αὐστροουγγαρία παλαίει κατὰ τῶν φυλετικῶν δυσχερειῶν, τῶν Τσέχων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν Κροατῶν ἀφ' ἑτέρου, ἡ Γερμανία ἔχει πρὸς τοῖς ζητήμασι τῆς θητείας καὶ τῆς χολέρας τὰς κομματικὰς διενέξεις, τὰς μελλούσας νὰ διαδραματίσωσι σπουδαῖον πρόσωπον ἐν τῇ πρωσικῇ βουλῇ· ἡ Ἀγγλία ἔχει τὴν πάλιν τῶν ριζοσπαστικῶν, ὧν ἠγεῖται ὁ Λαβουσέρ, κατὰ τῶν φιλελευθέρων, ἀποκλεισάντων τοῦτον ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου, καὶ ἡ Ρωσία τὴν καταπολέμησιν τῆς χολέρας καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν. Ἐκ τῶν τοῦ Αἴμου κρατῶν ἡ ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία ἐπανηγύρισε λαμπρῶς τὴν ἸΖ' ἐπετηρίδα τῆς ἀναρρήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, ἡ Σερβία ἔχει τὴν μῆνιν τῶν ριζοσπαστικῶν ἐπὶ τῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνόδῳ φιλελευθέρου ὑπουργείου καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀσχολεῖται περὶ τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ περὶ τὴν συνομολογίαν τοῦ δανείου, περὶ οὗ ὑπάρχουσιν ἱκαναὶ ἐλπίδες ἐπιτυχίας.

ΕΠΕΤΕΛΕΙΟΝ ΚΟΥΡΤΙΟΥ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΖΟΜΕΝΗ ΥΠΟ

Μ. Ε. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ.

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν).

ΣΤ'.

Αιολεῖς καὶ Ἀχαιοί.

Αἱ Θῆβαι εἰσὶν ὁ τόπος, ἐνθα ὁ ἐκ τῆς Φοινίκης καὶ τῆς ἐλληνικῆς Ἀνατολῆς εἰσαχθεὶς πολιτισμὸς ἐνέβαλε βαθύτατα τὰς ρίζας αὐτοῦ καὶ τὴν αἰσθητοτάτην συνίστησιν ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ἰθαγενὲς στοιχεῖον. Τούτου ἕνεκα ὁ Κάδμος ἐτήρησε σαφέστερον ἢ οἱ λοιποὶ τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἥρωες ξένον τινὰ χαρακτῆρα, τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ δυσμενῶς μόνον καὶ ἐχθρῶς προσβλεπομένων ὑπὸ τῶν γειτόνων αὐτῶν, τούτου δ' ἕνεκα ἐτι δὲν κατέχει θέσιν ἐν ταῖς ἐθνικαῖς γενεαλογίαις, οὐδὲ φαίνεται μετὰ τῶν ἄλλων ἠρώων ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑλλάδος.

Οὕτως, ὡς παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν ἐνοοῦντο οἱ ἰθαγενεῖς Πελαγοῖ, οἵτινες διὰ τῆς μετὰ τῶν ὑπερθαλασσίων ἀποίκων ἀναμίξεως αὐτῶν εἶχον προαχθῆ ἐν τῇ γεωργίᾳ, τῇ ναυσιπορίᾳ καὶ τῇ πολιτικῇ ὀργανώσει, κατὰ τὰ αὐτὰ ὑπὸ τὸ περιηλικὸν ὄνομα τῶν υἱῶν τοῦ Αἰόλου ἢ τῶν Αἰολιδῶν ἐνοοῦντο οἱ ἥρωες, οἱ θεωρούμενοι ὡς κάτοχοι καὶ κήρυκες τοῦ πολιτισμοῦ τούτου. Ἦσαν δ' οὗτοι ὁ Ἰάδων, ὁ Ἀθάμας, ὁ πρόγονος τῶν Μινυῶν, ἢ προφητικὴ οἰκογένεια τῶν Ἀμφυθασιδῶν, ἀπογόνων τοῦ Σαλμωνέως, τέλος οἱ Νηλεῖδαι τῆς Μεσσηνίας καὶ ὁ κορινθῖος ἥρωας Σίδυφος, ᾧ κατ' ἀναλογίαν συντάσσουσι τὸν Ὀδυσσεῦ. Αἰολεῖς εὐρίσκουεν ἐν Θεσσαλίᾳ, ὡς καὶ ἐν τῷ ἀρχιπελάγει τῆς Κεφαλληνίας, ἐπὶ τῶν ἁκτῶν τῆς Ἠλίδος, τῆς Μεσσηνίας, τῆς Λοκρῖδος καὶ τῆς Αἰτωλίας· ἐμφανίζονται δ' ἡμῖν ἐν γένει ὡς λάτρες τοῦ Ποσειδῶνος καὶ συγκεκωνευμένοι μετὰ λαοῦ τινος Λελέγων καὶ Ἰώνων¹.

Τὸ μόνον σημεῖον συναφείας, ἢ μόνη ὁμοιότης τοῦ χαρακτῆρος, ἦν πρὸς ἀλλήλους εἶχον οἱ Αἰολεῖς οὗτοι καὶ Αἰολιδαι, εἶναι αὐτῆ, ὅτι ὑπὸ διαφόρους μορφὰς ἐκπροσωποῦσιν τὴν ἀπὸ τοῦ πελασγικοῦ εἰς τὸν ἐλληνικὸν αἰῶνα μεταβάσιν, τὴν συγκροτησὶν ναυτικῶν πολιτειῶν ἐν Εὐρώπῃ, τὴν ἐπαύξησιν τῆς ἰσχύος καὶ τῶν φώτων, ἅτινα ἐκόμισαν οἱ ἐκ τῆς ἐλληνικῆς Ἀνατολῆς ἐλθόντες ἀποικοί.

Καὶ οἱ Ἀχαιοὶ δὲ εἰσι λαὸς μεταβατικός· οὐχ ἦντον ἔχουσιν ἦθος ἱστορικώτερον καὶ χαρακτῆρας σαφέστερους, θεωροῦνται δὲ ὡς κλάδος τῶν Αἰολεῶν, οἷς αὐθις βραδύτερον συνεκωνεύθησαν, καὶ οὐχὶ κατ' ἀκολούθῃαν ὡς ἀρχικὴ φυλὴ, ὡς ἀνεξάρτητος τις κλάδος τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους· οὕτως οὐδεὶς λόγος περὶ ἀρχαϊκῆς διαλέκτου, οὔτε περὶ ἀρχαϊκῆς τέχνης².

Τοῦτο ἔχουσι κοινὸν τοῖς Αἰολεῦσιν, ὅτι πανταχοῦ, ἐνθα ἀπαντῶσι, διαφαίνεται ἐν ταῖς ἐξέσιν αὐτῶν λίαν σαφῶς ὁ τύπος τῆς ἐκ τῆς θαλάσσης προεληθούσης ροπῆς. Αὐτοὶ οἱ Ἀχαιοὶ εἰσι τῶν ἀρχαιότατα πρὸς τὴν θάλασσαν ἐξοικειωθειῶν ἐλληνικῶν φυλῶν, εὐρισκόμενοι μόνον ἐπὶ τῶν ἁκτῶν, κατέχοντες μάλιστα ἀξιόλογον ἔκτασιν ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἁλιπέδων. Πρὸς τοῦτους παρατηρεῖται στενὴ αὐτῶν πρὸς τοὺς Ἴωνας συγγένεια· οὕτω δὲ

ὁ Ἴων καὶ ὁ Ἀχαιὸς συνετάχθησαν ὡς ἀδελφοὶ καὶ υἱοὶ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ἐν Ἴωνίᾳ οἱ Ἀχαιοὶ τάσσουσι τὴν κοιτίδα τῆς μεγίστης αὐτῶν ἡγεμονικῆς οἰκογενείας. Οἱ Ἀχαιοὶ συνάπτονται ἐτι τῇ Λυκίᾳ καὶ τῇ Τρωάδι διὰ τῆς φυλῆς τῶν Τεύκρων, ἠρώων Ἀχαιῶν μάλιστα, ὡς ὁ Αἰακός, συνεργούντων εἰς τὴν ἔγερσιν τῶν τειχῶν τοῦ Ἰλίου. Ἐν Κύπρῳ, ὡς καὶ ἐν Κρήτῃ, ὑπῆρχον Ἀχαιοὶ ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων· εὐρίσκοντο δὲ καὶ ἐν ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Πηνειοῦ, περὶ τὸ Πάλλιον, ἐν Αἰγίνῃ καὶ ἐν Ἀττικῇ. Ἐν συντόμῳ οἱ Ἀχαιοὶ φαίνονται διεσπαρμένοι περὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ἐπὶ σημείων δὲ οὕτως ἀφυστότων ἀλλήλων, ὥστε ἀδύνατον εἶναι νὰ θεωρήσωμεν πᾶν ὃ τι φέρει τὸ ὄνομα τοῦτο ὡς τὰ λείψανα λαοῦ, βίοντος τέως κοινόν τινα βίον· τοῦτο δὲ τόσῳ μᾶλλον. ὅσον οὐδαμοῦ φαίνονται συνιδάντες κυρίως εἰπεῖν λαόν, τὴν βᾶσιν τοῦ πληθυσμοῦ. Περιορίζονται εἰς ὀλίγας τινὰς ἐπισημοὺς οἰκογενείας, αἵτινες παράγουσιν ἡγεμόνας καὶ ἥρωας, τούτου δὲ ἕνεκα ἢ ἐκφρασις «υἱοὶ Ἀχαιοῦ» ἐδήλου τοὺς εὐγενεῖς τὴν καταγωγὴν. Ὅσον πρόδρομος καὶ ἂν ἦναι παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς ὁ τύπος τοῦ ἐκ τῆς Ἀνατολῆς εἰσαχθέντος πολιτισμοῦ, καίτοι δὲ ἐν τῷ μύθῳ καὶ κατὰ τὴν λατρείαν μόλις διακρίνονται τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀσίας, ἐν τούτοις προεκάλεσαν ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἑλλάδι ἀνάπτυξιν μᾶλλον αὐτόματον ἢ ὅτι οἱ πρεσβύτεροι αὐτῶν Αἰολεῖς. Ὑπ' αὐτῶν ἰδρύθησαν αἱ πρῶται πολιτεῖαι, αἵτινες ἐχώρησαν ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν Ἀνατολήν· ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως μάλιστα τῶν Ἀχαιῶν ἢ τῶν Ἑλλήνων ἱστορία ἀρχεται σχηματίζουσα συνεχῆ τινα κρόκιν.

Ἐν τοῖς πολλοῖς ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν καταληφθεῖσι χωρίοις ἢ μεταξὺ Οἴτης καὶ Ὀθρυος ὀρωρυγμένη γόνιμος κοιλάς ἐτήρησε τὰ ἀξιολογώτατα τῆς διαμονῆς αὐτῶν ἴχνη· τὴν φθιώτιδα λέγομεν, ἐνθα ὁ Σπερχεῖος ἐκχεεῖ τὰ ὕδατα αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀνοίγει τὸ ναυδάτη τὸ πλούσιον αὐτοῦ βαθύπεδον. Αὐτόθι εὐρίσκονται ἀρχαῖα φρούρια, ἐν οἷς ἢ «Κρημαστὴ Λάρισσα», οὕτω καλουμένη διὰ τὴν ὁμοιότητα αὐτῆς πρὸς Φωλεάν, κρημαμένην ἀπὸ τοῦ βράχου, αὐτόθι δ' ἐπιχωριάζουσιν οἱ τοῖς Ἀχαιοῖς εὐαρεστοῦντες μῦθοι, ἢ ἱστορία τοῦ Πηλέως, παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Σπερχεῖοῦ ἐκατόμβας τράγων εὐχομένου τοῖς ἀθανάτοις, οἵτινες φιλιῶς κοινωνοῦσιν αὐτῷ, τοῦ Ἀχιλλέως, υἱοῦ τοῦ Πηλέως καὶ τῆς ἀργυροπέζης θαλασσίας θεᾶς, ὅς, ἀνατραφεὶς ἐπὶ τῶν ὀρέων, κατέρχεται εἰς τὴν κοιλάδα, ἐνθα ἀπόλλυται ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς νεότητος. Ὁ ἐπέραστος καὶ μεγαλοπρεπὴς οὗτος ἥρωας, ὅς δὲν ὀκνεῖ νὰ προέλπηται βραχὺ καὶ ἐνδοξον στάδιον ἀντὶ μακρᾶς μὲν καὶ εὐήμερου, ἀλλ' ἀθανοῦς ζωῆς, συνίστησιν ἀφθαρτον μνημεῖον τοῦ ἱπποτικοῦ πνεύματος, τῶν ὑψηλῶν ἐμπνεύσεων καὶ τῶν ποιητικῶν ἀρετῶν τῶν Ἀχαιῶν.

Ἄλλος ἀρχαῖκός ὡσαύτως μῦθος εἶναι ὁ τοῦ Πέλοπος, ἄξιος σπουδῆς ἰδίᾳ, διότι σαφέστερον παντὸς ἄλλου ἠρωικοῦ μῦθου ἀγεῖ ἡμᾶς πρὸς τὴν Λυδίαν καὶ τὴν Ἴωνίαν. Γινώσκουεν ἦδη τὸν οἶκον τοῦ Ταντάλου, τὴν πλουσίαν καὶ ἰσχυρὰν ταύτην οἰκογένειαν, ἥτις τὴν ἔδραν αὐτῆς κατάστησεν ἐπὶ τοῦ Σιπύλου καὶ ἢ ὅποια οὕτω στενῶς σχετίζεται πρὸς τὴν λατρείαν τῆς φρυγικῆς Μεγάλης Μητρόσ. Μέλη τῆς οἰκογενείας ταύτης μεταναστεύουσι καὶ πλέουσιν ἀπὸ τῶν λιμένων τῆς Ἰωνίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἐνθα ἀφικνοῦνται μετὰ ἐπιχειρηματιῶν ἐταίρων καὶ ἠθασυρῶν, μετὰ ὄπλων καὶ γούπτρων λαμπρᾶς πολυτελείας. Αὐτόθι παρασκευάζουσιν ἑαυτοῖς θέσιν ἐν τοῖς ἰθαγενέσιν, οἵτινες ζῶσιν ἄνευ πολιτικοῦ δεσμοῦ, συναγείρουσι τούτους περὶ ἑαυτοῦς καὶ ἰδρύουσιν οὕτω κληρονομικὰς ἡγεμονίας ἐν τῇ ἄρτι ἀνακαλυφθεῖσῃ χώρᾳ, ἥς οἱ κάτοικοι, ἐνωθέντες οὕτως, εἰσέρχονται ταυτοχρόνως εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἱστορικῆς ἀναπτύξεως.

Οὕτως ἄνδρες, οἷος ὁ Θουκυδίδης, φαντάζονται τὴν ἐποχὴν, ἦν ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν ἐνεκαίνισεν ἢ ἐμφάνισεν τῶν Πελοπιδῶν—τί δὲ τὸ ἀπίθανον ἢ τὸ ἀστήρικτον ὑπάρχει ἐν ταῖς ἰδέαις ταύταις; Μὴ πᾶν ὃ τι ἢ παραδοσις ἀναφέρει περὶ ἀχαιῶν ἡγεμόνων τῆς φυλῆς τοῦ Πέλοπος δὲν ἐπανάγει ἡμᾶς σταθερῶς εἰς τὴν Λυδίαν; Τοῖς ὑψηλοῦς κατὰ τὸν λυδικὸν τρόπον ἐπιταφίους γεωλόφους ἀνευρίσκουεν παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς, οἱ Τανταλίδαι ἐκόμισαν εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν Πελοπόννησον² τὴν λατρείαν

1) Περὶ Αἰολεῶν καὶ Αἰολιδῶν ἴδε Deimling, *Leleger*, σ. 132, 148, 158. Περὶ τοῦ ὀνόματος δὲ τῶν Αἰολεῶν ὡς σημαίνοντος λαὸν κεκραμῆων ἴδε Gerhard, *Poseidon*, σ. 192.

2) Περὶ τῶν Ἀχαιῶν ὡς κατεχόντων τὸ μέσον μεταξὺ Πελασγῶν καὶ Ἑλλήνων ἴδε Gerhard, *Volkstamm der Achäer (Abh. der Berlin. Akad.*, 1853, σ. 419) καὶ Deimling, *Leleger*, σ. 123, 212.—Κατὰ τὸν De Rougé (*Rev. Archéol.*, 1867, 2, σ. 44, 96) καὶ τὸν Elers (*Aegypten*, I, 154 καὶ ἐξῆς) οἱ Ἀχαιοὶ ἐπὶ τῶν αἰγυπτιακῶν μνημείων ἔχουσιν εἰς διακριτικὸν γνώρισμα κνημίδας. Εἶναι τοῦτο σφάλμα, ὅπερ ἔκτοτε ἐπηνώρθωσεν ὁ W. Pleyte (*Z. f. ägypt. Sprach.* 1871, σ. 15—16).

1) Stark, *Niobe*, σ. 435 καὶ ἐξῆς.

2) Παυσαν., Γ', χβ', 4. Περὶ τοῦ Πέλοπος δὲ, κατασκευάζοντος τῆς Ἀφροδίτῃ ἄγαλμα ἐκ ξύλου μύρτου, ἴδε αὐτόθι, Ε', ιγ', 7.

Η ΞΗΡΟΦΥΛΛΙΑ.

Γνωστόν ὅτι ἡ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο ἀσθένεια τῆς ἀμπέλου προξενεῖται ὑπὸ τινος ἐντόμου τῆς τάξεως τῶν Ἡμιπτέρων¹ καὶ ἔχοντος ὡς κυρίου χαρακτῆρα τοὺς ἐξῆς: Μῆκος 3)4 τοῦ μ. μ., πλάτος 1)2 μ. μ. σῶμα ἄπτερον χρώματος κιτρίνου, στρογγύλον μὲν πρὸς τὸ πρόσθεν μέρος, λεπτινόμενον δὲ πρὸς τὸ ὀπίσθεν καὶ διαιρούμενον εἰς τμήματα (Segments), ὧν τὰ πρῶτα φέρουσιν ἐξ στοιχείου οἰδηματίων (tubercules), τὰ δ' ἕτερα τέσσαρας μόνον, κεφαλὴν μετὰ κεραιῶν ἐκ τριῶν ψαλαγγῶν, ὧν αἱ δύο βραχεῖς καὶ ἡ τρίτη μακροτέρα, ἐκμυζητικὸν ὄργανον ἐκ τριῶν ἰνῶν, μιᾶς μεσαίας καὶ δύο πλαγίων, ποδίσκους λίαν λεπτοὺς καὶ μακροὺς.

Τοιοῦτον τυγχάνει τὸ ἐντομον τοῦτο, ὅπερ, καίτοι μικροσκοπικόν, προξενεῖ ὁμῶς ζημίας, οὐδεμίαν πρὸς τὸ μέγεθος αὐτοῦ σύγκρισιν ἐπιδεχομένης.

Γνωστὰ μέχρι τῆς σήμερον ὑπάρχουσιν 25 μόνον εἶδη, ὧν 19 προελεύσεως τοῦ Νέου κόσμου.

Ἱστορικόν.

Τὸ πρῶτον παρατηρήθη ἡ λεγομένη ξηροφυλλία κατὰ τὸ 1834 ὑπὸ τοῦ κ. Boyer περίξ τοῦ Διχ ἐπὶ τινος δρυός, γνωστῆ ὑπὸ τὸ ὄνομα *Phylloxera quereus*, ἥτις συνεπέφερε τὸν μερικὸν καὶ εἶτα τὸν γενικὸν μαρασμὸν τῶν φύλλων², ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα.

Κατὰ τὸ 1854 τὸ πρῶτον ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ξηροφυλλίας τῆς ἀμπέλου, ἀνακαλυφθεῖσης ὑπὸ τοῦ κ. Asa-Fitch ἐν ταῖς Ἡνωμέναις πολιτείαις ἐπὶ τῶν φύλλων, ἐφ' ὧν παρατηρήθησαν καὶ κηκίδια. Κατὰ τὸ 1867 ὁ κ. Henri Shimer ἐκ Φιλαδελφείας ἀνευρίσκει τὰς αὐτὰς κηκίδας (galles) καὶ τὸ αὐτὸ ἐντομον, ἀλλ' ὑπὸ δύο διαφόρους μορφάς, ἅ π τ ε ρ ο ν καὶ π τ ε ρ ω τ ὄ ν.

Ἀπὸ τοῦ 1863 τὸ εἶδος τοῦ *Asa-Fitch* ἐμφανίζεται καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ πλησίον τοῦ Λονδίνου, ὅπου ὁ καθηγητὴς τῆς Oxford ἀμέσως ἀνευρίσκει ἐπὶ τῶν φύλλων τὰ κηκίδια, ἀλλὰ προχωρήσας μέχρι τῆς ρίζης ἀνεκάλυψε νέαν αὐτῆς μορφήν, τὴν τῆς ριζοφθόρου (*Radicicole*). Μετὰ τινὰ ἔτη ἀναφαίνεται καὶ ἐν Γαλλίᾳ προξενούσα μεγάλας καὶ σπουδαίας ζημίας καὶ πρὸς καταπολέμησιν τῶν ὁποίων συνέστη ἐπιτροπὴ, ἥτις μετὰ μελέτας καὶ ἐρεῦνας πολλῶν ἡμερῶν ἀνεκάλυψε εἰς τὰς ρίζας τῶν ἰδῶν προσδεδλημένων ἀμπέλων πλήθη μικροσκοπικῶν ἐντόμων χρώματος κιτρίνου καὶ ἅτινα ἐχαρακτηρίσθησαν τὸ πρῶτον ὡς *puceron* (ἴσειρα τῶν δένδρων), ἀλλὰ μετὰ βαθυτέρας μικροσκοπικᾶς ἐρεύνας ὑπὸ τοῦ κ. Signoret γενομένης ἀνιχθήσαν εἰς τὸ γένος ξηροφυλλία.

Μετὰ τινὰ ἔτη ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἄλλαι μορφαὶ τοῦ ἐντόμου τούτου, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀνέρχεται εἰς 4:

- Α' Ἡ τοῦ κηκιδίου (*gallicole*),
- Β' Ἡ Ριζοφθόρος (*Radicicole*),
- Γ' Ἡ πτερωτὴ ἢ ἀποικιακὴ, (*aillé*).
- Δ' Ἡ ἔγγαμος (*sexué*),

Ἐξ ὧν ἡ τῆς πρώτης ὠτοκεῖ ἀπὸ 5—600, ἡ τῆς δευτέρας ἀπὸ τοῦ 1—100 καὶ ἡ τῆς τρίτης ἀπὸ τοῦ 1—8 παρθετικῶς, ἐνῶ ἡ τῆς τετάρτης ἐγκλείει τὰς ἄρρενας καὶ θήλειαις καὶ αἱ ὁποῖαι συνερχόμεναι γεννῶσιν ὧν τι, ὅπερ καλεῖται ὑπὸ τοῦ κ. Balbiani ὧν χειμερινόν, ἐξ οὗ προκύπτουσι πᾶσαι αἱ μορφαί.

Α'. Ὄν χειμαρινόν.

Τὸ ὦν τοῦτο ἐναποτίθεται ὑπὸ τὸν φλοιὸν τῆς ἀμπέλου καὶ κυρίως ἐπὶ τῶν μᾶλλον θυμψῶν μερῶν καὶ ἐπὶ ξύλων διετῶν πρὸς τὸ μέρος ὅπου ὁ φλοιὸς εἶναι μᾶλλον αὐτομάτως ἠνεωγμένον.

Ἐκεῖ λοιπὸν παγιούμενον διὰ τινος ποδίσκου εὐρίσκειται μεταξὺ δύο ἰνῶν ὁ ποδίσκος οὗτος, χρῆσιμῶν ὡς κύριον χαρακτηριστικόν, ἐνίοτε δὲ εἶναι ὄρατος. Διακρίνεται δὲ τὸ ὦν δι' ἐνὸς στίγματος ἐρυθροῦ, κειμένου ἀντιθέτως τῷ ποδίσκῳ, καὶ ὅπερ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἡ μικροσύνη, δι' ἧς εἰσδύουσι τὰ σπερματοζῶσφια πρὸς γονιμοποίησιν³. Ἔστι δὲ μήκους τὸ ὦν τοῦτο 27—30 ἑκατοστῶν τοῦ μ. μ. καὶ πλάτους 10—12, κυλινδρικόν μᾶλλον ἢ ἐλλειψοειδές, κατ' ἀρχὰς χρώματος κιτρίνου εἶτα βαθέως πρασίνου, διατηρουμένου καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα, ὅτε περὶ τὰ τέλη φεβρουαρίου ἢ ἀρχὰς μαρτίου ἐπανέρχεται τὸ ἀμ-

βαρῶδες κίτρινον αὐτοῦ χρῶμα, ἐξ οὗ καὶ λίαν εὐκόλως ἀναγνωρίζεται. Ἡ ἐκκόλαψις λαμβάνει χώραν κατὰ τὴν δευτέραν δεκαπενθημερίαν τοῦ ἀπριλίου ἢ κατὰ τὸν σοφὸν καθηγητὴν κ. Valery-Mayet κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ μαρτίου ἐν ἐλευθέρῳ ἀέρι καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρι τῆς 15 ἀπριλίου. Εὐνόητον τυγχάνει ὅτι ὁ χρόνος οὗτος μεταβάλλεται ἀναλόγως τῶν κλιμάτων.

Λίαν σπανίως, σχεδὸν οὐδέποτε, ἀπαντᾶται εἰς τὰς ρίζας.

Πρὸς εὐρεσίαν τοῦ ὠοῦ τοῦτου πρῶτιστα ἀπαιτεῖται εἰς φακὸς ἀμφίκυρτος (*loupe*), διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ὁποῖου ἀπαιτεῖται ἄσκησις ὀλίγων μόνον ὥρων ταύτης ἀποκτηθείσης, ὁ παρατηρητὴς ἀνασπῶν τὸς φλοιούς τῶν δύο ἢ τριῶν ἐτῶν—προτιμητέοι οἱ πρῶτοι—καὶ παρατηρεῖ ἐπὶ τοῦ ξύλου ἢ ὑπὸ τὸν φλοιόν, ἐφιστῶν κυρίως τὴν προσοχίαν του εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἕκαστον ἔτος τὰ κηκίδια ἐφαίνοντο ἐπὶ τῶν φύλλων. Ταῦτα δὲ πάντα δεόν νὰ γείνωνται κατὰ μάρτιον, ὅτε τὸ ὦν εἶναι μᾶλλον στίλβον ἢ κατὰ τὸν χειμῶνα.

Ἐκ τοῦ ὠοῦ τοῦτου προέρχεται ἡ ξηροφυλλία τῶν κηκιδίων.

Β'. Ξηροφυλλία τῶν κηκιδίων.

Αὕτη, ἄπτερος οὕσα, προσβάλλει ἐνίοτε τὰ φύτρα τοῦ δένδρου καὶ κυρίως τὰ ἀπαλὰ καὶ εὐαίσθητα φύλλα, ἐφαρμόζουσα τὸ ἐκμυζητικὸν αὐτῆς ὄργανον ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῆς περιφερείας τοῦ φύλλου, ὅπου ἐντὸς 24 ὥρων σχηματίζεται ἐπὶ τοῦ φύλλου κοιλωμά τι κάτωθεν τοῦ ἐντόμου καὶ τὸ κηκίδιον ἐμφανίζεται εἰς τὴν ἀπάναντι φάσιν τοῦ φύλλου.

Ἐμφανίζεται δ' αὕτη κατ' ἀπριλίον εὐκόλως ἀναγνωρίζομένη ἐκ τοῦ κιτρίνου αὐτῆς χρώματος καὶ ἐκ μεγέθους τῶν τε κεραιῶν καὶ τῶν ποδῶν καὶ ἐκ τῶν καλυπτουσῶν αὐτὰ τριχῶν.

Ἡ κοιτὶς ἦν κατέχει τὸ ἐντομον κατὰ μικρὸν βαθύνεται καὶ ἡ κηκὶς ἐσωτερικῶς μεγεθυνομένη λαμβάνει ὄψιν κοιτίδος στρογγύλης τὸ ἄνω μέρος τοῦ κοιλώματος εἶναι σχισματοειδὲς φέρον τρίχας λίαν τεταμένας, τὸ δὲ ἐσωτερικόν τῆς κοιτίδος εἶναι στρογγύλον καὶ λεῖον.

Τὸ ἐντομον λοιπὸν ἐκεῖ εὐρισκόμενον ἐκμυζᾷ τὸν χυμὸν ἐσωτερικῶς, ἥτοι κάτωθεν τοῦ φύλλου τὸ ὑπερδάρκωμα εἶναι ἀνωμαλον, πλῆρες ἀκροχορδῶνων κεκαλυμμένων ὑπὸ τριχῶν μακροτέρων.

Ἡ κοιτὶς αὕτη, ἥς τὸ πάχος ὑπερτερεῖ κατὰ πολλὰ μ. μ. τὸ τοῦ φύλλου, στερεῖται σχεδὸν χλωροφύλλης⁴ λαμβάνουσα ἐνίοτε χρῶμα ἐρυθροπόν.

Τὰ κηκίδια δυνατόν νὰ σχηματισθῶσιν ἐνίοτε καὶ ἐπὶ τῶν μίσχων καὶ ἐπὶ τῶν ἐλάκων (*villie*) τῆς ἀμπέλου, ὅτε λαμβάνουσι διάφορα ἄλλα σχήματα, πάντοτε τριχᾶς φέροντα. Αἱ κηκίδες αὐταὶ ἔχουσιν ὕψος 4—5 μ. μ. καὶ ἴσον πλάτος, ἐσωτερικὴν δ' ἐπιφανείαν διαμέτρου 3 μ. μ. λαμβάνουσαν εὐρείας διαστάσεις. Ἐντὸς λοιπὸν τούτων τῶν κηκιδίων ἐνδιαιωμένη ἡ ξηροφυλλία γεννᾷ παρθετικῶς πλήθη ὦν, ὧν ἡ ἐκκόλαψις γινόμενη βραχέως πληροῦ ἅπαντα σχεδὸν τὰ φύλλα τοῦ κλήματος ὥστε πολλακίς ἐντὸς ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κηκιδίου ἀπαντῶνται δύο ἢ τρεῖς καὶ ἐνίοτε τέσσαρες ξηροφυλλία.

Ἐὰν τὸ προσδεδλημένον ἦν φύλλον δὲν δύναται πλέον ν' αὐξήσῃ, δὲν ὑφίσταται τὴν ἐκμύζησιν ὑπὸ τοῦ ἐντόμου, ὅπερ ζητεῖ τροφήν ἐν ἄλλῳ φύλλῳ ὥστε, ὡς εὐκόλως ἐννοεῖται, λίαν ταχέως ἐπέρχεται ἡ καταστροφὴ τοῦ κλήματος ἐκείνου, καταστραφέντων τῶν ὀργάνων. καὶ οὕτω βλέπομεν τὸ φύλλον ἔχον πᾶσαν ἄλλην μορφήν ἢ φύλλου, πλῆρες ἐσοχῶν καὶ ἐσοχῶν κανονικῶν τε καὶ ἀκανονιστῶν. Παγιωθείσα ἐντὸς τῆς κηκίδος, ὡς ἀνωτέρω εἵπομεν, μένει ἀκίνητος εἰς τὸ βάθος τῆς κοιτίδος τῆς καὶ ἄρχεται τῆς ὠτοκίας.

Ἐντὸς 15—20 ἡμερῶν 500—600 ὠὰ ὄντα ἐλλειψοειδῆ μήκους 30 ἑκατ. τοῦ μ. μ., χρώματος βαθέως κιτρίνου (εἶτα σκιερῶδους ἐρυθροῦ, ὅπερ δεικνύει ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμβρύου) γεννῶνται ἐντὸς τῆς κηκίδος, ἐξ ὧν ἐκκολάπτονται νεογνά, ἅτινα ἐν βραχεῖ χρονικῷ διαστήματι αὐξανόμενα λαμβάνουσι διαφόρους διευθύνσεις ἐπὶ τῶν φύλλων προτιμῶντα πάντοτε τὰ πρὸς τὸ ἐσωτερικόν μέρος κείμενα φύλλα, ὡς ἐκ τούτου δὲ σχεδὸν οὐδέποτε βλέπομεν κηκίδια ξηροφυλλίας εἰς τὰ μεσάζοντα φύλλα.

Ἡ ξηροφυλλία τῆς μορφῆς ταύτης μέχρι τέλους 8/6ρίου γε-

νέσεις ἀριθμοῦσα καὶ μείζων τῆς ριζοφθόρου, οὔσα εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον σχήματος στρογγύλου, ἐκτεινομένη μόνον κατὰ τὸ κάτω αὐτῆς ἄκρον, χρώματος κιτρινοῦ ἀποκλίνοντος πρὸς τὸ πράσινον. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὠδῶν, ὅστις, ὡς ἐλέχθη, κατὰ τὴν πρῶτην γένεσιν εἶναι 500—600, ἐλαττοῦται ἐπαισθητῶς ἐν ταῖς ἄλλαις, οὕτως ὥστε κατὰ τὴν τελευταίαν κατέρχεται εἰς 100.

Κατὰ ὀκτώβριον ἢ νοέμβριον, δηλ. κατὰ τὸ πρῶτον ψῦχος, αἱ μὲν γηραιότεραι μένουσι προσκεκολλημέναι ἐπὶ τῶν φύλλων, ἐνῶ αἱ νεώτεραι, κατερχόμεναι εἴτε διὰ τῶν καυλῶν εἴτε δι' ἀπλῆς πτώσεως εἰς τὰς ρίζας διαχειμάζουσιν ἄνευ τροφῆς, ὅτε κατὰ τὴν ἀνοιξιν προσκολλῶσαι τὰ ἐκμυζητικά τῶν ὄργανα ἐπὶ τῶν ριζῶν, ἀναφαίνονται ὑπὸ νέαν μορφήν, τὴν τῆς ριζοφθόρου.

Γ'. Ριζοφθόρος.

Αὕτη, ἐκ τῶν κικιδίων προερχομένη, προσβάλλει τὰς ρίζας καὶ τὰ ριζία, τὰ κυρίως διπλαθῆ ὄργανα τῶν φυτῶν, προσξενούσα οὕτω μεγάλας καταστροφὰς καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐξολοθρευτικὴ κληθεῖσα.

Ἡ παρουσία δὲ ταύτης ἐξακριβοῦται κάλλιστα ἐκ τινῶν σημείων, κειμένων ἐπὶ τῶν μᾶλλον ἀσθενῶν μερῶν καὶ ἅτινα παρεβλήθησαν πρὸς κηλίδας ἐλαίου. Κατ' ἀρχὰς ἡ κηλὶς αὕτη εἶναι μικρὸν τι σημεῖον, ὅπερ, πλατυνόμενον κατὰ μικρὸν, προσξενεῖ τὴν καταστροφὴν τῶν πρέμων· περίξ τοῦ κατεστραμμένου ἦδη ποδὸς βλέπει τις τὰ πρέμνα μὲ κληματίδας πλήρεις ρυτίδων ἐστερημένας ἐλίκων μετὰ φύλλων μικρῶν ἐνίοτε κιτρινωπῶν. Οἱ χαρακτῆρες οὗτοι, εἰ καὶ διατηροῦνται μέχρι τελείας καταστροφῆς, οὐχ ἥττον εἰσὶν ἀνεπαρκεῖς πρὸς ἐξακριβῶσιν τῆς μορφῆς ταύτης, καθ' ὅτι αὐτὰ ταῦτα δυνατόν νὰ παραχθῶσι καὶ ἐξ ἄλλων ἀσθενῶν.

Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς ριζοφθόρου θεωρητέον καὶ τοὺς ὄζους (Nodosité), οἵτινες, ὄντες ὑπερσπαρκώματα, ἐκ τοῦ κεντήματος τοῦ ἐντόμου προερχόμενα καὶ ἐντελῶς κίτρινα ὄντα, ἔχουσι σχήματα διάφορα· κατέχουσι δ' ἐνίοτε ἐν μόνον μέρος, ἄλλοτε δὲ ὅλον τὸ ριζίον, ἐνίοτε δὲ, τὸ καὶ συνθεστέρον, μόνον τὰ ἄκρα αὐτοῦ, ὅτε δύναται τις νὰ τὰ παραβάλη ἢ πρὸς ἄγκιστρον τι ἢ πρὸς κεφαλὴν πτηνοῦ μετὰ μακροῦ ράμφους.

Ἡ μορφή αὕτη μικρότερα τῆς τῶν κικιδίων οὔσα κατὰ ἐν μ. μ. καὶ μέχρις 100 μόνον ὠδῶν ὠτοκοῦσα ὑφίσταται, ὡς ἡ πρῶτη, τρεῖς πτερορροίας.

Κατὰ τὸν χειμῶνα διαχειμάζουσιν ἀκίνητοι ἔχουσαι τὸ ράμφος τῶν προσκεκολλημένων εἰς τὸν φλοιόν· εἰδὶ δ' αὐταὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λίαν μικραὶ μὴ ὑποστᾶσαι ἄλλην ἢ τὴν πρῶτην πτερορροίαν, ἐνίοτε ὅμως εὐρίσκει τις καὶ τινὰς ἐφήδους, αἵτινες ἦρχισαν ἦδη τὴν ὠτοκίαν πρὸ τοῦ ψύχους καὶ αἱ ὅποιαι ἐξακολουθοῦσιν ἦδη βραδέως μέχρι τελείας συμπληρώσεως τῶν ὠδῶν τούτων τὸ πλεῖστον μέρος ἐξαφανίζεται ἐκτὸς ἐνίων, ἅτινα εἰς θερμοκρασίαν μόνον 10⁰ ἀρκούμενα ἐκκολάπτονται, αὐξάνοντα οὕτω τὸν ἀριθμὸν τῶν διαχειμαζομένων.

Ἡ θερμοκρασία αὕτη τῶν 10⁰ θεωρεῖται ὡς ἐλάχιστος ὅρος τῆς τοιαύτης τῶν ἐντόμων καταστάσεως, καθ' ὅτι εἰς κατωτέραν τῶν 10⁰ ἀποναρκοῦνται καὶ εἰς ἀνωτέραν ἐξεγείρονται.

Τὸ ψῦχος οὐδόλως ἐπιηρεάζει ταύτας, καθ' ὅτι πολλαὶ παρατηρήσεις εἰς θερμοκρασίαν—25⁰ καὶ—30⁰ ἀπέδειξαν τοῦτο.

Ἐκεῖ λοιπὸν ἐν τελείᾳ νάρκη εὐρισκόμεναι ἀψυπνίζονται κατὰ τὰ τέλη ἀπριλίου ἢ ἀρχὰς μαρτίου, ὅπως ἄρξονται αὐθις τοῦ καταστρεπτικοῦ τῶν ἔργου.

Δ'. Πτερωτή.

Κατὰ τὴν 6^η δεκαπενθημερίαν τοῦ ἰουνίου βλέπει τις ἐπὶ τῶν νέων πρέμων καὶ κυρίως ἐπὶ τῶν ὄψων ξηροφυλλίας μακροτέρας τῶν ἄλλων μετὰ κεραίων καὶ ποδίσκων σχετικῶς μακροτέρων, μετ' οἰδηματίων καλῶς διακρινομένων, χρώματος κιτρινοῦ ἢ μᾶλλον ἐρυθροκιτρινοῦ, ἅτινα οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ σκώληκες, ἐξ ὧν λαμβάνουσιν ὑπαρξιν αἱ νύμφαι ἢ χρυσαλλίδες, ἐξ ὧν προκύπτει ἡ πτερωτὴ μορφή.

Ἐὰν ἐξετάσωμεν τοὺς σκώληκας τούτους, οἵτινες ὑφίστανται 5 πτερορροίας, πρὸ τῆς τετάρτης θὰ εὐρωμεν ἐπὶ τῶν πλευρῶν οἰδημάτα τινα δεικνύοντα τὴν μέλλουσαν τῶν πτερῶν θέσιν.

Ἡ μεταμόρφωσις εἰς κυρίως ἐντομον, λαμβάνουσα χώραν ἐν τῇ

γῆ, γίνεται κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ κ. Valery Mayet κατὰ τὰ τέλη ἰουνίου.

Ἡ νύμφη, ἥτις ὡς μόνον χαρακτηριστικὸν ἔχει τὸ μέγεθος τοῦ τε σώματος καὶ τῶν κεραίων, καθὼς καὶ τῶν ποδίσκων ζῆ, οὐδέποτε γεννῶσα ὄα.

Μένει δὲ ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ μόνον 8—10 ἡμέρας, ὅτε λίαν πρῶτὶ ἀποχωρίζεται τῶν ριζῶν καὶ τῶν ριζίων καὶ προσκολλᾶται ἐπὶ τῶν πρέμων ἢ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ τοῦ ἐδάφους, ὅπως μεταβληθῆ εἰς πτερωτὴν.

Ἔστι δ' αὕτη χρώματος κατ' ἀρχὰς σκιερῶδους εἶτα δὲ ἐρυθροκιτρινοῦ, ἔχουσα πτερύγια λίαν μακρὰ καὶ διαφανῆ, κεφαλὴν κατέχουσαν τὸ 1/3 σχεδὸν τοῦ μήκους τοῦ σώματος ἐξαιρετικῶς χαρακτηριστικὴν ἐκ τε τῶν ἐρυθρῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν κεραίων, θώρακα μακρὸν, μεσοθώρακα μέλανα, κοιλίαν μετὰ 8 τμημάτων, ὠσθίκην λίαν διαφανῆ. Ἀρχεταὶ δὲ τῆς ὠθήσεως τῆς κατὰ τὴν μεσημβρίαν· ἐνεκεν ὅμως τοῦ μεγέθους τῶν τε πτερυγίων καὶ τοῦ σώματος τῆς δύναται νὰ μεταφερθῆ ἐκ τῆς σφοδρότητος τοῦ πνέοντος ἀνέμου εἰς πολλῶν χιλιομέτρων ἀπόστασιν, ὅπου ἐκλέγουσα ἄμπελον γηραιὴν ἢ πάσχουσαν προσκολλᾶται ἐπὶ τῶν πρέμων ἢ φύλλων. Ἐκεῖ τρέφεται 24 μόνον ὥρας, καὶ ἀποθνήσκει ἀφίνουσα ὡς ἴχνη τῆς ὑπάρξεώς της ὄα τινα διαφόρου μεγέθους, διπλαθῆ τὰ μὲν μικρότερα τῶν δὲ ἐκ τούτων ἐκκολαφθῆσονται νέαι, καὶ ἐκ μὲν τῶν μικροτέρων αἱ ἄρρενες, ἐκ δὲ τῶν μεγαλειτέρων αἱ θήλειαι.

Ε'. Ἐγγαμος.

Αὗται, προερχόμεναι ἐκ τῶν ὠδῶν τῶν πτερωτῶν, εἰδὶ σχηματῶν διαφόρων, πάντοτε αἱ ἄρρενες μικρότεροι τῶν θηλειῶν, αἵτινες συνερχόμεναι μετὰ τῶν πρῶτων γεννῶσιν ἐν μόνον ὠδῶν, ὅπερ ἐναποθέτουσιν ἐπὶ τῶν φύλλων ἢ ὑπὸ τὸν φλοιὸν τῆς ἄμπελου τοῦτο ἐν τοιαύτῃ καταστάσει μένει καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα, προώριστα δὲ νὰ σχηματίσῃ νέαν γενεάν· τὸ ὠδὸν τοῦτο ὀνομάσθη ὑπὸ τοῦ κ. Balbiani ἀνακαλύψαντος αὐτὸ ὠδὸν χειμερινόν, ἐξ οὗ καὶ ἠρξάμεθα.

Τοιαύτη λοιπὸν τυγχάνει ἡ περίοδος τοῦ ἐντόμου τούτου.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

- 1) Ἡ τῶν Ἡμιπτέρων τάξις περιλαμβάνει τὰ ἔντομα, ὧν τὰ ἄνω μὲν πτερύγια εἰσὶν ἡμιπτερεὰ καὶ ἡμιδιαφανῆ, τὰ κάτω δὲ μεμβρανώδη.
- 2) Ἄλλ' ἐν τῇ ἄμπελῳ δὲν προσξενεῖ τὸν μαρσαμὸν τῶν φύλλων.
- 3) Τὰ ὄα τῶν ἀγᾶμων στεροῦνται μικροπύλης.
- 4) Ὁδῶσι ἀζωτοσῆχος, εἰς ἣν ὀφείλουσι τὰ φύλλα τὸ πράσινόν των χροῶμα.
- 5) Χρυσάλλις, ἐγκαταλιμπάνουσα τὰς ρίζας κατὰ τὴν 6—7 ὥραν, μεταμορφοῦται κατὰ τὴν 9—10.

Montpellier, τῆ 5 Ἀυγούστου 1892.

N. ΑΡΑΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

σοιτητῆς τῆς Γεωργίας.

(Ἀκολουθεῖ).

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ.

- 1) Μηδέποτε πρόσταζε, ἐκτὸς ἐὰν σκοπὸν ἔχῃς νὰ εἰσακουσθῆς.
- 2) Ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἐντύπωσον εἰς τὸ τέκνον σου ὅτι ἔχεις ἐπ' αὐτοῦ ἀπόλυτον ἐξουσίαν.
- 3) Οὐδέποτε κάμνε ὑπόσχεσιν, ἐὰν δὲν σκοπεύῃς νὰ ἐκπληρώσῃς αὐτήν.
- 4) Μὴ ζῆτει ν' ἀπατίσῃς τὸ τέκνον σου διὰ βλέμματος, λόγου ἢ ἔργου.
- 5) Μὴ φοβέριζε τὸ τέκνον σου πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του.
- 6) Φυλάττου μὴ εὐρίσκεις πάντοτε ἀτελείας καὶ σφάλματα εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν τέκνων σου.
- 7) Μηδὲ ἐπαίνει, μηδὲ μέμψου ποτὲ τὸ τέκνον σου ἐνώπιον

τῶν ξένων· τὸ πρῶτον διεγείρει ὑπερηφανίαν καὶ κενοδοξίαν, τὸ δεύτερον ὀργὴν καὶ ἔχθραν.

8) Μὴ γίνου ἄνισος εἰς τὴν διοίκησίν σου.

9) Μὴ μεταχειρίζου ποτὲ τὴν ράβδον ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ θυμοῦ, καὶ μηδέποτε πλὴν ἐξ ἀνάγκης—καὶ μόνον δι' ἀμαρτήματα.

10) Ποτὲ μὴ δίδε εἰς τὸ τέκνον σου ἐκεῖνο, δι' ὃ κλαίει ἢ δι' ὃ δὲ ἐνοχλεῖ.

11) Μὴ παρόργιζε τὸ τέκνον σου, ἀναβάλλουσα ν' ἀποκριθῆς εἰς αὐτό, ὅταν δὲ ὀμιλῇ. Μὴ ἀργοπῶρει νὰ δώσῃς τὴν ἀπαιτούμενην πληροφορίαν.

12) Μὴ ἀποποιῶν νὰ εὐχαριστῆς τὰς παιδαριώδεις ὀρέξεις του, ἐὰν ἦναι ἀθῶαι καὶ μικροῦ λόγου ἄξια.

Ἐν Μεγαρόβω.

A. TSIMIS.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

"Αρης καὶ Ζεὺς.

"Ἦδη, καθ' ἣν στιγμήν ὁ "Αρης ἀπομακρύνεται ἡμῶν, ὁ Ζεὺς θ' ἀξιοῖ καὶ θὰ τηρήσῃ κατὰ τοὺς δύο προδεχθεῖς μῆνας ἢ καὶ περαιτέρω τὴν κυριωτέραν θέσιν ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἡμῶν οὐρανῷ. "Ἦδη εἶναι ἴσος τῷ "Αρει τὴν λαμπρότητα καὶ ἔχει καὶ τὸ πλεονέκτημα, ὅτι εὐρίσκεται πρὸς Β τοῦ ἡμερινοῦ οὐτως ὥστε κεῖται ἐν ἀρκετῷ ὕψει ἐν τῷ οὐρανῷ, ἐνῶ ὁ "Αρης εἶναι πολλῷ νοτιώτερον τοῦ "Ἠλίου κατὰ τὰ Χριστούγεννα καὶ κατὰ συνέπειαν σχεδὸν ψαύει τὸν ὀρίζοντα. Ἀλλὰ τὸ πρὸς τὸν Δία ἐνδιαφέρον θὰ ἦναι πολλῷ διάφορον τοῦ πρὸς τὸν "Αρν. Ὡς πρὸς τὸν πλανήτην "Αρν δυνάμεθα νὰ ἐρωτῶμεν: Ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῷ κάτοικοι; καὶ ἂν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι δύνανται ἄρα γε νὰ ποιῶνται σημεῖα ἢ νὰ δέχωνται τοιαῦτα ἐκ τῆς γῆς; Ὡς πρὸς τὸν Δία ὅμως τὸ πρῶτον πρόβλημα εἶναι: Ποῦ εὐρίσκεται τὸ σῶμα τοῦ πλανήτου; Βλέπομεν πυκνὸν ὄγκον ἀτμοῦ, ὅστις κρύπτει ἀφ' ἡμῶν τὸν γιγαντιαῖον πλανήτην, τὸν εὐρισκόμενον εἰσὲν ἐν τῷ πρωτογόνῳ, νεαροῦ καὶ μὴ ἀνεπτυγμένῳ σταδίῳ πιθανῶς ἑκατομμύρια τινὰ ἐτῶν πρότερον νὰ παρέλθωσι πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς ὃ σημεῖον εὐρίσκεται τανῦν ἢ Γῆ καὶ πιθανῶς ἄλλα τινὰ ἑκατομμύρια ἐτῶν δέον νὰ παρέλθωσι πρὶν ἢ προαχθῆ ὡς πρὸς τὴν τοῦ βίου αὐτοῦ ἱστορίαν εἰς ὃ σημεῖον εὑρηται ὁ "Αρης. Καὶ ὅμως, καίπερ συγκεκαλυμμένου ὄντος τούτου ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ὀφθαλμῶν, τὸ γεγονός ὅτι προδεχθῶς θὰ εὐρίσκηται πρὸς Β τοῦ ἡμερινοῦ τὸ πρῶτον ἦδη ἐπὶ πολλὰ ἔτη θὰ καταστήσῃ αὐτὸν πάραυτα διακεκριμένον ἀντικείμενον ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ θὰ παρῶσιν εἰς τὰ μέγιστα τηλεσκοπία τοῦ βόρειου ἡμισφαιρίου εὐκαιρίαν νὰ στραφῶσι πρὸς αὐτὸν ἵνα ἐξετασθῇ πολλῷ λεπτομερέστερον ἢ ἐπὶ πολλὰ πρότερον ἔτη.

Νέα ἐφευρέσεις πρὸς τέλει λουτροῦν.

Νεωτερισμὸς ἐφευρεθείς ὑπὸ παρισιανῆς ἐταιρίας χάριν τῶν περιπαθῶς λουόμενων ἐν Τρουβίλν, περιγράφεται ὡς ἀποτελούμενος ἐξ εἰδους κλίνης, συγκροτουμένης διὰ σινδόνος ἐκ χονδροῦ ὑφάσματος (καμβά) τεταμένου ἐπὶ ἐλαφροτάτου μεταλλίνου σκελετοῦ, φεροῦσης δὲ ὑπερθεν εἶδος ἐπιστεγάσματος πρὸς προστασίαν τῶν ὀφθαλμῶν ἀπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. Ἡ κλίνη αὕτη ἐπιπλέει διὰ μέσου μεγάλων κοίλων μεταλλίνων σωλῶνων, πεπληρωμένων δι' αἴρος. Ἐπ' αὐτῆς δύναται τις νὰ κατακλινήται ἐν ἀνέσει πλέων ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐν καιρῷ γαλήνης. Μικρὸν πρότυπον τοῦ τεχνουργήματος τούτου ἐφειλκῆσθε πλῆθι θεατῶν εἰς τὸ παράθυρον τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἁγ. Διονυσίου καταστήματος, ὅπου ἐξετέθη.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τὸ μεγαλύτερον ποτόν, ὅπερ ἐπληρώθη ποτὲ ἐν εἶδει τηλεγραφικῶν ἐντὸς ἐβδομάδος ὑπὸ ἐφημερίδος ἦτο τὸ ὑπὸ τοῦ ἐν Βουένος "Αῦρες ἀνταποκριτοῦ τοῦ λονδινεῖου Χρόνου πληρωθὲν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τῆς Ἀργεντινῆς δημοκρατίας. Τοῦ διὰ μίαν λέξιν ἐκ Βουένος "Αῦρες εἰς Λονδῖνον τηλεγραφικῶν τιμῆματος ἀνεργουμένου εἰς 7 σελλίνας, ὁ λονδίνεος Χρόνος ἐπλήρωσε διὰ σχετικὰ τηλεγραφήματα ἐξ Ἀργεντινῆς ἐντὸς ἐβδομάδος 5000 λιρ. στερλινῶν.

— Ἡ θαλαμηγὸς τοῦ ζαπλοῦτου ἀμερικανοῦ Βάνδεμπελτ, "Αλβα, βυθουθεῖσα ἐσχάτως συνεπέξ συγκρούσεως ἐπωλήθη διὰ πλειστηριασμοῦ ἀντὶ 3,500 δολλάρ. ἐνῶ ἐστοίχιζεν 750,000 δολλαρίων.

— Λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ Θωμᾶς ὀνόματι, ὅστις τῷ 1884 κατεδικάσθη εἰς ἐνδεκαετῆ καταναγκαστικὰ ἔργα ἐπὶ προδοσίᾳ, ἔτυχεν ἄρτι χάριτος διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ποινῆς, καθόσον ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸ κράτος ἐφεύρεσιν μεγάλης ἀξίας διὰ τὸ πυροβολικόν, ἣν ἐποίησθε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἐργασίας αὐτοῦ ἐν Χάλλη.

— Λέγεται ὅτι τὰ ἔγνη τῆς θαλάσσης σφαίρας πυροβόλου καθίστανται ὁρατὰ διὰ τῆς ἐξῆς μεθόδου. Ἡ σφαῖρα βυθίζεται προηγουμένως ἐντὸς βαζελίνης· μετὰ τὴν ἐκπυρσοκρότησιν δὲ καὶ ἀκριβῶς ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐξέρχεται τοῦ σωλήνος τοῦ πυροβόλου, μέχρι τοῦ σκοποῦ, τῆς βαζελίνης ἀναφλεγουμένης, σχηματίζεται ὠραῖος δακτύλιος καπνοῦ, ὅστις παραμένει μάλιστα ἐν τῷ ἀέρι ἐπὶ τινὰ χρόνον μετὰ τὴν ἐκπυρσοκρότησιν ἂν ἰδίᾳ δὲν ὑπάρχη ἀνεμος.

— Ὁ ἱρλανδικὸς πληθυσμὸς ἐλαττοῦται ἐνῶ ὁ τῆς Σκωτίας αὐξάνει. Πρὸ 80 περίπου ἐτῶν ἡ Ἱρλανδία ἠριθμοῖ 8 ἑκατομ. κατοίκων ἀπέναντι 2 ἑκατομ. τῆς Σκωτίας. Σήμερον ἡ Σκωτία ἀριθμεῖ 4,025,000 κατοίκων, ἦτοι αὐξήσιν ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς κατὰ 300 χιλ. παρὰ τὴν μετανάστευσιν μάλιστα 217 χιλ. ἀτόμων, ἐνῶ ἡ Ἱρλανδία δὲν ἀριθμεῖ ἐπέκεινα τῶν 4,700,000 κατοίκων ἀπέναντι τῶν 5,175,000 τῷ 1881. δεικνυμένης οὕτως ἐλαττώσεως κατὰ 500,000. Τὴν Ἱρλανδίαν κυρίως καταστρέφει ἡ μετανάστευσις, διότι ἐντὸς δεκαετίας μετηνάστευσαν 768,000, ἀτόμων. Ἄλλως καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν γάμων ἠλαττώθη ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων. Σήμερον ὑπάρχουσι 18 1/10 ὀλιγώτεροι δεκαετῆς παῖδες ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1881.

— Τῷ 1890 ἐγένοντο ἐν Γαλλίᾳ γάμοι κατὰ 20,000 ὀλιγώτεροι τῶν κατὰ τὸ 1884. Ἡ τῶν γάμων ἀναλογία, ἦτις ἦτο 8 ἐπὶ τοῖς 1000, ἠλαττώθη εἰς 7 ἐπὶ τοῖς 1000 καὶ φαίνεται ὅτι ἐλαττωθήσεται εἰσέτι.

— Τὸ βρετανικὸν μουσεῖον προσέθηκεν εἰς τὰς ἐντύπους συλλογὰς αὐτοῦ τόμον, περιλαμβάνοντα διάφορα γερμανικὰ καὶ φλαμανδικὰ σχεδιάσματα ὑπὸ χρονολογίαν 1637, ἔργα δὲ τοῦ Λουκᾶ Βὰν Λεύδεν.

— Ἐν τοῖς ὑποστηρίξεσι τὸν σίρ Γουλιέλμον Ἀρχοῦρ ἐν Δέρβυ κατὰ τὴν ἐκ νέου ἐκλογὴν αὐτοῦ ἦσαν καὶ δύο ψηφοφόροι ἄγαντες, ὡς λέγεται, ὁ μὲν τὸ 402 ὁ δὲ τὸ 103 ἔτος τῆς ἡλικίας.

— Ἐργάτης ἐν μεταλλωρυχείῳ, Πόλλοκ ὀνόματι, ἐκαυχᾶτο ἐπὶ τοῖς κατορθώμασιν αὐτοῦ ὡς στρατιώτου, ὅτε ἀπυνόμοι, ἐμφανισθέντες, συνέλαβον αὐτὸν ὡς λειποτάκην.

— Ἡ τράπεζα τῆς Γαλλίας θὰ θέσῃ, προσεχῶς εἰς κυκλοφορίαν νέαν σειρὰν τραπεζικῶν γραμματίων, ὅμοια μὲν πρὸς τὰ ἐν χρήσει, διαφέροντα ὅμως τούτων ἐν τῷ ὅτι θὰ ἔχωσι λεπτότερον ἀλλὰ καὶ ἰσχυρότερον ταυτοχρόνως χάρτην. Ἡ ἀνωτέρα ποιότης τοῦ χάρτου θὰ καταστήσῃ τὴν ἐκτύπωσιν καθαρωτέραν καὶ τὴν πικραποῖησιν δυσχερεστέραν ἢ τανῦν.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἐργατικὸν ἐλαστικὸν (caoutchouc) — Ἐσχάτως εἰρήθη ἀναπληρωματικὴ τις ὕλη, ἦτις δύναται ν' ἀντικαθίστῃ τὸ ἐλαστικὸν καὶ ἦτις δὲν ἐργησιμοποιεῖτο μέχρι τοῦδε: Τὸ ζήτημα τοῦτο τοσοῦτον μεῖζον κίχτηται ἐνδιαφέρον ὅσῳ αἱ μὲν τοῦ ἐλαστικοῦ χρήσεις πολλαπλασιάζονται

καθ' ἡμέραν ἢ δὲ οὐσία αὐτὴ σπανιωτέρα ὀλονέν ἀποβαίνει, συνεπίξ ἐξαντλήσεως καὶ μὴ ἀντικαταστάσεως τῶν ἐκ δένδρων, παραγόντων τὸ ἐλαστικὸν τοῦτο, δασῶν. Τὸ ὄρυκτόν τοῦτο ἀναπληρωματικὸν ἐπιτυγχάνεται ὡς ὑποστάθμη τῆς καθαριζομένης τῆς ὑγροπίσης (goudron) διὰ τοῦ θειικοῦ ὀξέος· παρουσιάζεται δὲ ὑπὸ μορφήν μελαίνης οὐσίας, ὁμοίας τῇ ἀσφάλτῳ καὶ ἐχούσης τὴν ἐλαστικότητα τοῦ caoutchouc. Ἡ ἐν εἶδει ζύμης αὕτη μάζα θερμαινόμενη μέχρις ἐλαττώσεως τοῦ ἀρχικοῦ αὐτῆς ὄγκου κατὰ $\frac{60}{100}$ μετατρέπεται εἰς ὕλην ἀνάλογον πρὸς τὸ ébonite. Ἡ διάλυσις αὐτῆς ἐν νάφθῳ ἀποτελεῖ λαμπρὸν ἀπομονωτικόν· διὰ διαλύσεως αὐτοῦ ἐν οἴνοπνεύματι ἐπιτυγχάνεται ἀδιάβροχον χρίσμα πρὸς στίλβωσιν (vernis). Φαίνεται ὅτι πειράματα τοῦ νέου τοῦτου ὀλι-κοῦ ἐγένοντο ἐπιτυχῶς ἐν Ἀγγλίῃ.

Ἀμαξοδοξία τοῦ γερμανοῦ αὐτοκράτορος.—Ἄρτι ἐπερα-τώθη αὐτοκρατορικὴ ἀμαξοδοξία ἐν Βερολίνῳ, εἰς κατασκευὴν τῆς ἀπόας τρία ἑξαπλήθησαν ἔτη καὶ ἤτις ἐστοίχισε 8,750,000 φρ. Ἡ ἀμαξοδοξία αὕτη ἀποτελεῖται ἐκ 12 ἀμαξῶν, συγκοινωνούντων πρὸς ἀλληλα διὰ διαδρόμων. Ἡ τῆς βιβλιοθήκης αἴθουσα εἶναι ἐπεστρωμένη διὰ Γοθελινείων ταπήτων, προερχομένων ἐκ τῶν ἀνακτόρων τοῦ Σαρλοτ-τεμβούργου, τὸ δὲ ἐστιατόριον ἔχει τὰ τῶν ἑλῶν πλαίσια καὶ τὰ ἐπι-πλα ἐ. ὄρους· μία αἴθουσα εἶναι καθ' ὄλοκληρίαν ἐπιπλωμένη καὶ ἐπε-σπρωμένη διὰ λευκοῦ σατέν, ἕτεραι δύο δὲ ἀμαξαι εἶναι ἐπίσης πολυτε-λῶς διασκευασμέναι καὶ εἴτα ὑπάρχουσι μία αἴθουσα ὑποδοχῆς μετὰ μαρμαρίνων συμπλεγμάτων καὶ ἀγαλμάτων, ἐν πολυτελεῖς καπνιστήριον καὶ τρεῖς ἀμαξαι χρησιμεύουσαι ὡς κοιτῶν μετὰ μικροῦ κουμπτηρίου, ἐκάστης περιλαμπάνουσης καὶ λουτροῦνα. Πρὸς τούτοις ὑπάρχει εἰρὸν μαγειρεῖον καὶ διάφορα διαμερίσματα διὰ τὴν ἀκολουθίαν καὶ τοὺς θε-ράποντας.

Ἡ ἑλπίς τῆς Γαλλίας.—Ἡ γαλλικὴ ἐπιστήμη εἰρίσκειται ἐνώ-πιον ἰδιόζοντος προβλήματος, πῶς δηλ. νὰ παρακωλύσῃ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας. καθόσον ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων τῆς Γαλ-λίας τοσοῦτον ἐλαττοῦται ὅσον οἱ θάνατοι ὑπερβαίνουσι τὰς γεννήσεις κατὰ 40,000 τοῦλάχιστον ἐντὸς ἔτους. Τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γεννήσεων μὴ ἀποδειχθείσης πρακτικῆς, ἢ παροῦσα ἑλπίς ἐγκρατεῖται ἐν τῇ ἐλάττωσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θανάτων.

Ἐν τελευταίῃ τινι συνεδρίῳ τῆς νέας Ἐταιρίας πρὸς προστασίαν τῶν παιδῶν, ὁ διδάκτωρ Ροσάρ ὑπέμνησεν ὅτι ἀκριβῶς πρὸ ὀκταετίας μόνον κατεγγέλιτο ἐπὶ τῷ ὅτι προσέπεν ὅτι ὁ πληθυσμὸς θὰ καθίστατο στάσιμος πρὸ τοῦ τέλους τοῦ αἰῶνος καὶ ἐδύλωσεν ὅτι 250,000 βρέφη ἀπονήσκουσι κατ' ἔτος, ἕξ ὧν 100,000 μόλις θὰ ἰδύνατο νὰ περισω-θῶσι δι' ἐπιμεμελημένης φροντίδος. Αὐστηροὶ νόμοι ἐψηφίσθησαν ἤδη πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς παρακώλυσεως τῆς μεγάλης ταύτης καταστροφῆς τῆς ζωῆς. Ἡδὴ παράνομον θεωρεῖται τὸ παρέχειν εἰς βρέφη ἡλικίας κατω-τέρας τοῦ ἔτους οἰανδήποτε στερεὰν τροφήν, ἐξαιρέσει τῆς ἐπὶ τῇ βίβσει ἰατρικῆς συμβουλῆς παρεχόμενης. ἀπαγορεύεται δὲ ταῖς τροφὰς νὰ χρη-σιμοποιῶσι θύλαστρα (βυζάστρας) μετὰ ἐλαστικῶν σωλήνων. Προσπά-θειαι πρὸς τούτοις καταβάλλονται ἵνα καταπεισθῶσιν αἱ παρισιαναὶ μητέρες νὰ θηλάζωσι μόναι τὰ ἴδια βρέφη.

Ἐν τῇ Ἐκθέσει τοῦ Σικάγου.—Τὸ ἐν τῇ ἐν Σικάγῳ ἐκθέσει ἰα-πωνικὸν τμήμα ἔσται ἐν τῶν μᾶλλον ἐνδιαφερόντων. Ὁ Μικάδος θ' ἀπο-στείλῃ 2,000 ἰάπωνας ἐργάτας πρὸς μελέτην τῶν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ προδῶν τῶν ἄλλων ἠθνῶν καὶ ἐξοικείωσιν αὐτῶν πρὸς ταύτας.

Ἐντὸς μικροῦ ἄρξεται ἡ κατασκευὴ ἐρυτάτου ξενοδοχείου, ἔχον-τος σχῆμα ἐλέφαντος. Ὁ ἐλέφας οὗτος θὰ φέρῃ ἐξώστην ἐπὶ τῆς στέγης ὅστις θὰ περιλαμπάνῃ ἀστεροσκοπεῖον καὶ θὰ εἰρίσκηται εἰς ὕψος 200 ποδῶν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἰσάφους. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο θὰ δύνα-ται νὰ περιλάβῃ 700 πρόσωπα.

Ὁ πύργος Γουάτικιν.—Διὰ δαπάνης 25,436 λ. στ. ηὔτρεπίσθη ὀλόκληρος ὁ γῶρος ὅπου θ' ἀνεγερθῇ, ὡς γνωστόν, ἐν Λονδίνῳ ὁ πολὺς πύργος Γουάτικιν. Ὁ πύργος οὗτος ἔσται κατὰ 150 μέτρ. ὑψηλότερος τοῦ Ἐφφέλ, θὰ δύναται νὰ περιλαμπάνῃ τριπλασίους ἐπισκέπτας καὶ θὰ στοιχίσῃ ὀλιγώτερον παρ' ὅσον κατ' ἀρχὰς ὑπελογίσθη.

ΓΝΩΜΑΙ ΣΟΦΩΝ.

Δὲν ὑπάρχει ζέσις μὴ καταπραῦνομένη τῇ παροδῷ τῆς ἡλι-κίας. Τὸ λαμπρότερον πῦρ τοῦ κόσμου εἶναι ἐπὶ τέλους σωρὸς ἀπειψυγμένης τέφρας.

EDM. SCHERER.

Ἡ φιλοφροσύνη εἶναι διαρκὲς ἐμπόριον εὐψύων ψευδολογιῶν.

FLÉCHIER

Εἰς τὴν τῆς ψυχῆς γενναιοδωρίαν ὀφείλομεν νὰ προσδλέψω-μεν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν τῶν χειρῶν.

J. J. ROUSSEAU.

Αἱ προαισθήσεις εἰσὶν οἱ προφήται τῆς καρδίας, διότι ἡ καρ-δία εἶναι ἐν τῷ ἀπορρήτῳ αὐτῆς βίῳ διορατικὸν μαντεῖον.

VAUVENARGUES.

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι πάντοτε μάρτυς τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐλατ-τωμάτων.

CARMEN SYLVA

Λέγεται ὅτι ἡ λύπη γηράσκει· ἀλλὰ τὰ ἔτη γηράσκουσι πολ-λῶ περισσότερον.

COMMERSON

Ὁ πρὸς μεγαλοουργήματα ἱκανὸς κρίνεται ἐκ τῆς προσοχῆς, ἢν ἐφιστᾷ ἐπὶ τῶν ἀσημάντων πραγμάτων.

Τάκτικος.

Ἡ ἐν ταῖς κηδεύειαις πομπὴ ἀφορᾷ εἰς τὴν τῶν ζώντων μα-ταιότητα μᾶλλον ἢ εἰς τὴν πρὸς τοὺς νεκροὺς τιμὴν.

LA ROCHEFOUCAULD.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΠΟΝΤΟΣ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν).

§. 6. Κ λ ῆ μ α, Πα ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς. Ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἡγουμέ-ναις §§ εἰρημένον γίνεται ὄχλον ὅτι καὶ τὸ κλίμα πολὺ παραλλάσσει ἐν τῷ Εὐξείνῳ. Ἐτερον εἶνε τὸ πρὸς Β. ὑπερφύχρον μὲν τὸν χειμῶνα θερμώτατον δὲ τὸ θέρος, καὶ ἕτερον τὸ πρὸς Ν. εὐκρατέστερον. Ἀφ' οὗτου ἀπεδείχθη ὅτι τὸ γεωγραφικὸν πλάτος ὕφ' ὃ εἰρίσκειται χώρα τις ὀλίγι-στα ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ κλίματος, νῆαι παρατηρήσεις γενόμεναι κατέδειξαν ὅτι ὁ Εὐξείνος καὶ ἡ Μικρὰ Ἀσία παραδόξως πῶς τάσσονται ἐν ταῖς πρώταις χώραις, αἵτινες τὴν ἀνωτέρω ἐπιστημονικὴν ἀλήθειαν θαυμα-σίως ὑποστηρίζουσιν. Ὑπὸ τὸ αὐτὸ γεωγραφικὸν πλάτος π. χ. οἷον τὸ τῆς Ἰταλίας κείμεναι ἐμφανίζουσι κλιματολογικὰς ἀντιθέσεις τοιαύτας, ὥστε ὁ ἀγνοῶν τὴν ἄνω ἀλήθειαν καὶ τὴν μέσην μόνον θερμοκρασίαν λαμβάνων ὑπ' ὄψιν ἰδύνατο κάλλιστα νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι αἱ χῶραι αὐ-ται ἀνήκουσι εἰς ἀντιθέτους τῆς γῆς ζώνας, τὴν ψυχρὰν καὶ τὴν θερμὴν!

Διαιροῦμεν τὸν Εὐξείνον εἰς δύο κλιματολογικὰς ζώνας διὰ τὸ σαφέστερον, τὴν πρὸς Β. καὶ τὴν πρὸς Ν., καὶ ταύτας πάλιν εἰς Δ υ - τ ι κ ὸ ν καὶ Ἀ ν α τ ο λ ι κ ὸ ν τ μ ῆ μ α ἐν σχήματι †. Γραμμὴ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Δουναβίου μέχρι τοῦ Κουβάν² χωρίζει τὸν Εὐξείνον ὑπὸ κλιματολογικὴν ὄψιν. Τὸ πρὸς Β. μέρος φέρει τὸν τύπον τοῦ ρωσικοῦ κλίματος καὶ οἶονεἰ θεωρεῖται ὡς συνέχεια τῆς ἐπιφανείας τῆς Ν. Ρω-

23) Ἀποικίαι. Ἰωνικαί· ἐκ Μιλήτου, Σινώπης — Ἡ Μεσημ-
βρία ἢ το δωρικὴ ἀποικία.

24) Πολλάκις συνώδευον τὰ σιταγωγὰ πλοῖα τριήρεις πρὸς προφύ-
λαξιν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐπιδρομῶν. Πρὸς Δ η μ: πρὸς Λεπ., 30,
ἐνθα ὁ λόγος περὶ τῆς ἐλευθεριότητος τοῦ ἄρχοντος τοῦ Κ. Βοσπόρου
Λεούκου ἐπιτρέψαντος τὴν ἐξαγωγὴν σίτου ἄνευ τελουσι. Ὁ Ξεῖρξος
ἐν Ἀδύφῳ ὦν εἶδε πλοῖα ἐκ τοῦ Πόντου σιταγωγὰ διεκπλέοντα τὸν Ἐλ-
λήσποντον καὶ εἰς Ἑλλάδα μεταβαίνοντα (Ἡρόδ., Ζ', 147).

25) Τοῦτου ἕνεκα ὁ Φίλιππος προσβαλὼν τὸ Βυζάντιον κύριον σκο-
πὸν εἶχε νὰ παρενοχλῇ κατὰ βούλησιν τὴν σιτοπομπεῖαν τῶν Ἀθη-
ναίων. Ὅρα τὰ ἐν Περὶ Στεφ. τοῦ Δ η μ. 254, 307.

26) Δ η μ. πρὸς Λεπ., 31. Ὅρα καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν Σιτα-
φυλάκων.

27) Richter αὐτόθι σ. 30.

28) Ἡ Θεοδοσία καὶ ἡ Φαναγορία ἐχορήγουν 180.000
μεδίωνων σίτου ἑτησίως εἰς τὸν Μιθριδάτην ἦτοι ποσὸν εἴκοσι καὶ πέντε
ἑκατομμ. λιτρῶν. Ὅρα Atlas Univers d'Hist. et de Géogr. ὑπὸ
Bouillet σ. 829 στ. α' (ἔκδ. 1872)

29) Stretto di Calfa.

30) Τῷ 1793 ἰδρύθη, καὶ τὸ Ταϊγάνιον τῷ 1697.

31) Σημειούμεθα τοὺς κυριωτέρους. Πᾶς τις δύναται ἀνατρέχων
εἰς καταλλήλους χάρτας νὰ ἀναγράψῃ αὐτοὺς.

32) Ἡ ἡμετέρα αὐτοκρατορία κατὰ τὴν Γεωγραφίαν τῆς
Ἐμπορίας καὶ τῶν Συγκοινωνιῶν (Grundriss) ὑπὸ G.
Rothaug (ἐν Βιέννῃ 1890) ἔχει ἐμπορικὸν ναυτικὸν ἐκ 469 πλοίων, ὧν
τὰ 29 ἀτμήρη (ἐν σελ. 79).

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΚΙΤΟΛΟΓΙΑ

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΒΙΘΥΝΙΚΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Α'. ΠΡΟΥΣΗΣ.

Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἡμετέρων Βιθυνικῶν ἰσχυρήθη ἐν τῇ συλ-
λογῇ καὶ μελέτῃ ἀνεκδότων Βυθυνικῶν νομισμάτων μὴ συμπεριληφθέν-
των ἐν ἑτέροις νομισματικῶσι συγγράμμασιν. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μεγάλου
καὶ κλασικοῦ συγγράμματος τοῦ Mionnet καὶ τῆς ἡμετέρας συλ-
λογῆς ἐρεϊδόμενος συνέγραψα ὀλόκληρον νομισματικὴν μελέτην, ἐν ἣ
πραγματεύομαι περὶ τῶν νομισμάτων πέντε διασήμεων πόλεων τῆς Βι-
θυνίας, ἧτοι τῆς Προύσης, Νικομηδείας, Νικαίας, Κίου καὶ Ἀπαμείας.
Ἀποσπῶντες οὖν ἐκ τῆς τοιαύτης ἡμετέρας νομισματικῆς μελέτης
ἐρχόμεθα πρῶτον δημοσιεῦσαι τὰ περὶ Προύσης.

Γνωστὸν ἐστὶν ἐκ τῆς ἱστορίας ὅτι ἡ Προῦσα ἀπὸ τοῦ 73 ἔτους π.
Χ. ὀριστικῶς ὑπετάγη ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν κυριαρχίαν, συγκαταλεγμένη
μεταξὺ τῶν ἐλευθέρων πόλεων τῆς ὑπὸ Ἀνθυπάτου μὲν τὸ πρῶτον (Pro-
consul), κατόπιν ὑπὸ Στρατηγῶν (Praetor) καὶ βραδύτερον ὑπὸ Προ-
σβευτοῦ τοῦ Σεβαστοῦ καὶ Ἀντιστρατήγου (Legatus Augusti et
Propraetor) διοικουμένης Βιθυνίας. Ἐκ τῶν πρώτων ἀνθυπῶν τῆς
Βιθυνίας καὶ τοῦ Πόντου γνωστὸς τυγχάνει ὁ Γάιος Παπίριος Κάρβων
(C. Papirius Carbo), ὃν μαθαίνομεν ἐκ τινῶν προυσαϊκῶν νομισμάτων
(ἀριθ. 1 καὶ 2) φερόντων ἀφ' ἐνὸς μὲν ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ, ἐπὶ τοῦ ἑτέρου
δὲ ἐπιγρ. ΓΑΙΟΥ ΠΑΠΗΡΙΟΥ ΚΑΡΒΩΝΟΣ., τὴν Ῥώμην προσωπο-
ποιημένην, καθήμενὴν ἐπὶ ὄπλων καὶ λαφύρων καὶ κρατοῦσαν δόρυ καὶ
Νίκην καὶ κάτωθι τὰ γράμματα ΡΩΜΗ.

Διατελοῦσα δὲ ἡ πόλις αὕτη πιστὴ καὶ μετ' ἐννοίας πολιτευομένη
πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἀπῆλαυσε πλήρους μονονομίας καὶ ἀστι-
κῆς ἐλευθερίας. «Πολιτευσάμενοι δὲ πρὸς Ῥωμαίους οἱ Προυσαεῖς ἐννοϊ-
κῶς ἐλευθερίας ἔτυχον».

Τὰ πρῶτα γνωστὰ προυσαϊκὰ νομίσματα ἐκόπησαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς
τοῦ Νέρωνος μέχρι Οὐαλεριανοῦ (54—263 μ. Χ.) καὶ φέρουσι τὰς προ-
τομάς τῶν Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων καὶ συζύγων αὐτῶν.

Τὰ πλεῖστα τῶν ἐν Προύσῃ κοπέντων νομισμάτων εἰσὶν ἐξ ὀρειχάλ-
κου καὶ τινὰ δὲ χάλκινα· ἡ τέχνη τούτων ἐστὶ κομψὴ καὶ λίαν ὠραία.

1) Ἐμπ. Κεφαλὴ νέα πρὸς τὰ δεξιὰ μετ' ἐπιγρ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ,
καὶ κάτωθι ἡ χρονολογία ΔΚΣ (224).

Ὅπ. Ἡ Ῥώμη καθήμενὴ ἐπὶ λαφύρων καὶ ἐστραμμένη πρὸς τὰ
ἀριστερά, κρατοῦσα δὲ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ μικρὰν Νίκην καὶ διὰ τῆς ἀρι-
στερᾶς δόρυ ἐπιγρ. ΕΠΙ. ΓΑΙ. ΠΑΠΗΡΙΟΥ ΚΑΡΒΩΝΟΣ.

2) Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Κεφαλὴ Βάχχου ἐστραμμένη νησῶ, κά-
τωθι ἡ χρονολογία ΔΚΣ (224)¹.

Ὅπ. ΕΠΙ. ΓΑΙΟΥ. ΠΑΠΗΡΙΟΥ. ΚΑΡΒΩΝΟΣ. Ἡ Ῥώμη καθη-
μένη ἀριστερᾷ ἐπὶ ὄπλων κρατοῦσα ἐν τῇ δεξιᾷ μικρὰν Νίκην, καὶ ἐν τῇ
ἀριστερᾷ δόρυ, κάτωθι ΡΩΜΗ.

3) Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ Ἀρτεμις τῆς Ἐφέσου μετὰ τῶν ὀβε-
λῶν καὶ ἐλάφων αὐτῆς.

4) Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑ. Πυργοφόρος γυναικεῖα κεφαλὴ.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ, Ἐρως ὄρθιος στηριζόμενος ἐπὶ στήλης.

5) Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑ. Πυργοφόρος γυναικεῖα κεφαλὴ.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ Πελαγία Ἀφροδίτη ὄρθια βλέπουσα κατὰ
πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς· ἐκατέρωθεν ἵππος θαλάσσιος.

6) Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑ. Πυργοφόρος γυναικεῖα κεφαλὴ.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ Νίκη γυμνὴ, πτερωτὴ, στηρίζουσα τὴν
ἀριστερὰν ἐπὶ στήλης.

Ἐμπ. Κεφαλὴ Ἡρακλέους γενειάτου.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Ἐρμῆς ὄρθιος κρατῶν ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ
βαλάντιον, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ κηρύκειον.

ΤΑ ΤΟΥ ΝΕΡΩΝΟΣ.

8) Ἐμπ. ΝΕΡΩΝ, ΚΑΛΥΔΙΟΣ, ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Κε-
φαλὴ ἀκτινοειδῆς τοῦ Νέρωνος.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἐντὸς στεφάνης ἐκ δάφνης ἐν δυσὶ γραμ-
μαῖς.

ΤΑ ΤΟΥ ΤΡΑΪΝΟΥ.

9) Ἐμπ. ΑΥ. ΝΕΡ. ΤΡΑΪΝΟΣ. Κ. C. T. Δ. Κεφαλὴ δαφνη-
φόρος τοῦ Τραϊνοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ Πελαγία Ἀφροδίτη, ὄρθια κατὰ πρόσω-
πον, ἔχουσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς ἐκατέρωθεν ἵππον θαλάσσιον.

10) Ἐμπ. ΑΥ. ΝΕΡ. ΤΡΑΪΝΟΣ. ΚΑΙ. CΕ. ΓΕΡ. Δ. Κεφαλὴ
τοῦ Τραϊνοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. ΔΙΑ. ΟΛΥΜΠΙΟΝ. Ὁ Ζεὺς καθήμενος καὶ
ἐστραμμένος πρὸς τὰ δεξιὰ, κρατῶν ἐν τῇ ἀριστερᾷ σφαιραν μετ' ἐπικα-
θημένης Νίκης καὶ διὰ τῆς δεξιᾶς δόρυ.

11) Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ Περσεφόνη βαδίζουσα καὶ κρατοῦσα
δι' ἐκάστης τῶν χειρῶν δῆδα.

12) ΑΥ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΝΟΣ. C. . . Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Τραϊ-
νοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ Ἀρτεμις ἢ Φωσφόρος (Lucifera) ἐνδεδυμέ-
νη μακρὰν ἐσθῆτα, βαδίζουσα πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ κρατοῦσα δι' ἐκά-
στης τῶν χειρῶν δῆδα.

13) . . . Ἐμπ. ΤΡΑΪΝΟΣ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Νίκη βαδίζουσα, κρατοῦσα ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ
στέφανον ἐκ δάφνης ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ φοίνικα.

14) Ἐμπ. ΑΥ. ΝΕΡ. ΤΡΑΪΝΑΝ. Κ. C. Γ. Δ. Κεφαλὴ δαφνη-
φόρος.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑ. Ἡ Ἀνδρομέδα γυμνὴ, τὰς χεῖρας προσδεδεμένας
ἐπὶ βράχου, παρὰ τοῖς ποσὶν αὐτῆς θαλάσσιος ἵππος.

15) Ἐμπ. . . Κεφαλὴ τοῦ Τραϊνοῦ.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Γυνὴ ἐνδεδυμένη χιτῶνα κάθηται ἐπὶ λέον-
τος κατακεκλιμένου, ἔχουσα ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς.

16) Ἐμπ. Ἐτερον: ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Γυνὴ κατακεκλιμένη κρα-
τεῖ διὰ τῆς ἀριστερᾶς κλάδον, ἐνώπιον αὐτῆς δένδρον.

17) Ἐτερον: ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Γυνὴ καθήμενὴ κρατεῖ διὰ τῆς δε-
ξιᾶς χειρὸς κλάδον, παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς ἕτερος κλάδος.

1) Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς χρονολογίας ταύτης στηριζόμενος ὁ νομισμα-
τολόγος Mionnet ἀνάγει τὴν ἀρχὴν τῆς Προύσης εἰς τὸ ἔτος 297 π. Χ.

ΤΑ ΤΗΣ ΣΑΒΙΝΑΣ (συσύγγραφοι του Ἀδριανοῦ).

- 18) Ἐμπ. ΣΑΒΕΙΝΑ. ΣΕΒΑΣΤΗ. Κεφαλή τῆς Σαβίνας.
 *Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Ἀσκληπιὸς ὄρθιος.

ΤΑ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΑΥΡΗΛΙΟΥ.

- 19) Ἐμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. ΣΕΒ. Κεφαλή γυμνῆ τοῦ Αὐρηλίου πρὸς τὰ δεξιὰ.
 *Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Αἴας κλίνων τὰ γόνατα καὶ διαπερωμένος ὑπὸ τοῦ ξίφους αὐτοῦ.

ΤΑ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΟΥ ΟΥΨΗΡΟΥ.

- 20) Ἐμπ. ΚΑΙ Α. ΟΥΨΗΡΟΣ. Κεφαλή γυμνῆ τοῦ Α. ΟὐΨήρου.
 *Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Ἀσκληπιὸς ὄρθιος.

ΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΔΟΥ.

- 21) Ἐμπ. Κ. Α. ΑΥΡ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. Κεφαλή τοῦ Κομμόδου νέου, πρὸς τὰ δεξιὰ, χλαμύς.
 *Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ (οὐτώ). Ἐξάστυλος ναὸς κατὰ πρόσοψιν.
 22) Ἐμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗΑ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. ΑΥΤΩΝ. Κεφαλή δαφνηφόρος πρὸς τὰ δεξιὰ.
 *Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ αὐτοκράτωρ ἔφιππος πρὸς τὰ δεξιὰ διατροπῶν διὰ τῆς λόγχης κάπρον.
 23) Ἐμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗΑ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. ΑΝΤΩΝ. Κεφαλή, δαφνηφόρος τοῦ Κομμόδου νέου.

*Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Ἀσκληπιὸς κατ' ἡ Ὑγίεια.

- 24) Ἐμπ. ΚΑΙ ΑΥΡΗΑ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. Κεφαλή δαφνηφόρος τοῦ Κομμόδου πρὸς τὰ δεξιὰ.
 *Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Τελεσφόρος ὄρθιος περιπετυλιγμένος ὑπὸ τοῦ τρίβωνος αὐτοῦ.

- 25) Ἐμπ. ΑΥ. Μ. ΑΥΡΗΑΙ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. Κεφαλή δαφνηφόρος τοῦ Κομμόδου.
 *Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. ΤΟΝ. ΚΤΙΣΤΗΝ. ΠΡΟΥΣΙΑΝ. Κεφαλή τοῦ θεμελιωτοῦ Προυσίου.

- 26) Ἐμπ. Α. ΑΙΑ. ΑΥΡΗΑΙΟΣ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. Κεφαλή δαφνηφόρος τοῦ Κομμόδου πρὸς τὰ δεξιὰ.

- *Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἀετὸς ἠνεωγμένος ἔχων τὰς πτέρυγας καὶ κρατῶν τοὺς ἄνωξι λείαν.

- 27) Ἐμπ. ΑΥΤ. ΚΑΙ Α. . . . ΚΟΜΜΟΔΟΣ. Κεφαλή γυμνῆ καὶ ἀγένητος τοῦ Κομμόδου νέου πρὸς τὰ δεξιὰ μετὰ χλαμύδος.

- *Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Σάρατις καθήμενος ἐπὶ ἔδρας πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον· φιάλη ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, παρὰ τοὺς πόδας Κέρβερος.

- 28) Ἐμπ. ΑΥΤ. ΚΑΙ ΑΑ . . . ΚΟΜΜΟΔΟΣ. Κεφαλή γυμνῆ τοῦ Κομμόδου νέου πρὸς τὰ δεξιὰ μετὰ χλαμύδος.

- *Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Ζεὺς γυμνός, ὄρθιος, στηρίζων τὴν δεξιάν ἐπὶ σκήπτρου καὶ βλέπων πρὸς τὰ δεξιὰ.

- 29) Ἐμπ. Κ. Μ. ΑΥΡΗΑ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. ΑΝΤΩΝ. Κεφαλή δαφνηφόρος.

- *Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Ἀσκληπιὸς ὄρθιος μετὰ φαίδου περιελοισμένης ὑπὸ ὄψεως.

- 30) Ἐμπ. . . . Κεφαλή τοῦ Κομμόδου.

- *Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ράβδος τοῦ Ἀσκληπιοῦ μετὰ ὄψεως.

- 31) Ἐμπ. Ἐτερον. Ἡ ὕγεια ὄρθια καὶ ὄφρις παρ' αὐτῇ πρῶγων ἐντὸς φιάλης.

- 32) Ἐμπ. ΑΙΑ. ΑΥΡΗΑΙΟΣ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. Κεφαλή δαφνηφόρος.

- *Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ Δῆμητρα βαδίζουσα καὶ κρατοῦσα δύο δῆδες.

- Ἐμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. Κεφαλή δαφνηφόρος τοῦ Κομμόδου πρὸς τὰ δεξιὰ.

- *Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ Νίκη ὄρθια ἐπὶ σφαιρᾷς ἑστραμμένη πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ κρατοῦσα στέφανον διὰ τῆς δεξιᾶς καὶ φιάλην διὰ τῆς ἀριστερᾶς.

- 34) Ἐμπ. Α. Μ. ΑΥΡΗΑΙ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. Κεφαλή δαφνηφόρος καὶ γενετοφόρος πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ αὐτὸς τύπος τῷ 33φ.

- 35) Ἐμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗΑΙΟΣ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. ΑΝΤΩΝ. Κεφαλή δαφνηφόρος καὶ ἐλαφρῶς πωγωνοφόρος τοῦ Κομμόδου πρὸς τὰ δεξιὰ μετὰ χλαμύδος.

- *Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ Τύχη ὄρθια φέρουσα ποδῆρη ἐσθῆτα, μόνιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, πηδάλιον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ καὶ κέρας τῆς Ἀμαλθείας ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

- 36) Ἐμπ. Ἐτερον. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Γυνὴ ὄρθια φέρουσα ποδῆρη ἐσθῆτα καὶ κρατοῦσα διὰ τῆς δεξιᾶς φιάλην καὶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς κέρας τῆς Ἀμαλθείας.

37) Ἐμπ. . . . Κεφαλή τοῦ Κομμόδου.

- *Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Εἰκὼν γυμνῆ ὄρθια πρὸς τὰ ἀριστερὰ πρὸ θυσιαστηρίου, κρατοῦσα φιάλην ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, τὴν δὲ ἀριστερὰν ἔχουσα μετώφρον πλησίον δένδρου.

38) Ἐτερον. Ἀετὸς ὄρθιος.

39) Ἐτερον. Ὄφρις ἐλισσόμενος σπειρηδόν.

- 40) Ἐμπ. Α. ΑΙΑ. ΑΥΡΗΑΙ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. Κεφαλή πωγωνοφόρος καὶ πυργοφόρος τοῦ Κομμόδου μετὰ χλαμύδος ἐπὶ τοῦ στήθους.

- *Ἐμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. ΤΟΝ. ΚΤΙΣΤΗΝ. ΠΡΟΥΣΙΑΝ. Κεφαλή διαδηματοφόρος τοῦ θεμελιωτοῦ Προυσίου.

(*Ἀκολουθεῖ).

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΑΡΧΑΙΟΥ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΥ

Πρὸ δύο ἐτῶν ὁ λοχαγὸς Μπάουερ ἀναζητῶν τὸν δολοφόνον τοῦ κ. Δαλγκλέις, σκώτου ἐμπόρου ἐν τῇ Κεντρικῇ Ἀσίᾳ, ἀνεκάλυψε ἐν τῷ σινικῷ Τουρκεστάν τὰ λείψανα ὑπογείου πόλεως· παρ' αὐτὴν δὲ ἐν τινὶ ἀνασκαφέντι χώρῳ εἶρε περιέργων χειρογράφων ἐπὶ φλοιοῦ σημύδας ὅπερ συμπαρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ εἰς Ἰνδικὴν πρὸς ἐξέτασιν αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀρμόδιων. Τὸ χειρόγραφον περιγράφεται ὡς ἐξαχθὲν ἐκ τῆς βάσεως ἐνδὸς τῶν ἀρχαίων περιέργων ἐκεῖνων ἰδρυμάτων, τῶν εὐρισκομένων ἀκριβῶς ἔξω ὑπογείου πόλεως παρὰ τὸ Κουχάρ. Τὰ ἰδρύματα ταῦτα λέγονται ὡς ἔχοντα ὕψος 50 — 60 ποδῶν, σχήματος ὑψηλῆς καὶ εἰς αἰγμὴν ἀποληγούσης καλύβης καὶ εἶναι ἐκτισμένα μετὰ πολλῆς τῆς στερεότητος διὰ πλίνθων ἐξηραμμένων ἐν τῷ ἀέρι. Ὁ διδάκτωρ Χέρνλ, ὅστις ἀνελάβε τὴν ἐξέτασιν τοῦ χειρογράφου, φρονεῖ ὅτι τὰ ἰδρύματα ταῦτα εἶναι βουδδικά, περιλαμβάνοντα θάλαμον, ἐν ᾧ περικλείονται κειμήλια καὶ λοιπά. Οἱ θάλαμοι οὗτοι εὐρίσκονται ἐν γένει παρὰ τὴν ἐπιάνειαν τοῦ ἐδάφους καὶ συχνάκις ἀνασκάπτονται ὑπὸ προσώπων πρὸς ἀναζήτησιν κεκρυμμένων θησαυρῶν. Οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος ἕνεκα τοῦ ὁποίου χειρογράφου φλοιοῦ σημύδας, διασωθῆν οὕτως ἐκ τῆς πιθανότητος βλάβης, νὰ μὴ διατηρηθῇ ἐπ' ἀόριστον σχεδόν, ὅταν μάλιστα ὁ θάλαμος ἐν ᾧ εὐρίσκεται ἦναι ἐρημητικῶς κεκλεισμένος.

Ὁ διδάκτωρ Χέρνλ ἀνεκινώσατο ἤδη εἰς τὴν Ἀσιατικὴν Ἐταιρίαν τῆς Βεγγάλης τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξέτασεως τοῦ χειρογράφου. Τοῦτο εἶναι γεγραμμένον ἐν σάνσκριτικῇ γλώσσῃ τύπου λίαν ἀρχαίου, οὐχὶ διὰ τῶν Σαραδικῶν χαρακτήρων τῆς Κασιμίρης, ὡς κατ' ἀρχὰς ὑπετέθη, ἀλλὰ διὰ Γουπταϊκῶν χαρακτήρων, ὅτινες εἶναι καὶ πολλῶν ἀρχαιότεροι. Ἰδιαιτέρα μέρη αὐτοῦ ἐγράφησαν ὑπὸ διαφόρων συγγραφέων καὶ κατὰ διαφόρους χρόνους, τὸ δὲ τελευταῖον αὐτοῦ τμήμα δέον ν' ἀναχθῆ κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ εἰς περίοδον οὐχὶ μεταγενεστέραν τῆς δευτέρας πεντηκονταετίας τοῦ πέμπτου αἰῶνος, κατὰ τὸ 475 π. Χ. δηλ. — ἐνῶ τὸ ἀρχαιότερον τμήμα δέον ν' ἀναχθῆ εἰς ἐποχὴν κατὰ μίαν πεντηκονταετίαν προγενεστέραν.

Τὸ χειρόγραφον Μπάουερ, ὡς εἶναι ἤδη γνωστόν, εἶναι κατὰ συνείπειαν τὸ ἀρχαιότερον Ἰνδικὸν χειρόγραφον καὶ ἐν τῶν ἀρχαιοτάτων ὅσα ὑφίστανται ἐν τῶν κόσμῳ. Ἀποτελεῖται δὲ ἐκ πέντε διακεκριμένων τμημάτων, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον καὶ πέμπτον εἶναι ἰατρικὰ ἔργα, τὸ δεῦτερον

Ροβέρτος: Καὶ ἡ Λαίδη Φλόρα, πάτερ! Τί ἐσκέπτεσθε περὶ αὐτῆς; Δὲν εἶναι θαυμασίως ὠραία;

Σὶρ Ρογῆρος: Ἡ μήτηρ αὐτῆς μοὶ τὴν ἐπαρουσίασε καὶ εὐνοῦ- κωτάτη μοὶ ἐγένετο ἐντύπωση, ἐκ τοῦ παραστήματος καὶ τῆς εὐφύας αὐτῆς. Ἐχορεύσαμεν ἄλλο καὶ —

Ροβέρτος: Ἦτο ἐξαίρετος! Δὲν θέλετε αὐτὸ νὰ εἰπῆτε;

Σὶρ Ρογῆρος: Συγγνώμη, Ροβέρτε:

Ροβέρτος: Εὐχάριστον τὸ ὅτι ἐδεκνύετο εἰς τοὺς νέους πῶς νὰ χορεύωσι, πάτερ.

Σὶρ Ρογῆρος: (προβλέπων εἰς τὸ πῦρ καὶ στρέφων τὸ ποτήριον αὐτοῦ ἀνὰ μέσον τῶν δακτύλων): Ἀκριβῶς ὅπως ἦτο ἡ μήτηρ σου πρὸ πέντε καὶ εἰκοσιν ἐτῶν

Ροβέρτος: Ἦξεύρω. Ὡς ἡ μικρογραφία ἐκείνη;

Σὶρ Ρογῆρος: Καὶ σὺ τὴν εἶδες;

Ροβέρτος: Μάλιστα. Διηυθύνθη πρὸς αὐτὴν ὡς σφαῖρα.

Σὶρ Ρογῆρος: Ἐχορεύσας μετ' αὐτῆς;

Ροβέρτος: Ἀπάνω κάτω.

Σὶρ Ρογῆρος: Χαίρω πολὺ ἐπὶ τῷ ὅτι σοὶ ἤρρεσε, παιδί μου.

Ἡ μήτηρ αὐτῆς καὶ ἐγὼ εἴμεθα ἀρχαῖοι φίλοι.

Ροβέρτος: Οὐδέποτε ἀπήντησα ἐπὶ ζωῆς μου τόσον φαίδρον κοράσιον. Εὐτύχημα πράγματι τὸ ὅτι καὶ εἰς ὑμᾶς ἤρρεσε.

Σὶρ Ρογῆρος: Διατί;

Ροβέρτος (δοκιμαστικῶς): Ἄ! διότι θὰ ἠδυναίμεθα νὰ βλέπω- μεν αὐτὰς περισσότερον, ἐννοεῖτε.

Σὶρ Ρογῆρος: Προσεκάλεσα αὐτὰς εἰς δεῖπνον διὰ τὴν προσεχῆ εβδομάδα. Θὰ ἔλθωσι μερικὰ πρόσωπα — ὁ πρύτανης καὶ λοιποί. Ἄλ- λ' ἐλησιμόνησα. θὰ προσεκάλουν καὶ τὸν Τόμ Μάστερς.

Ροβέρτος: Εἶναι κτηνός.

Σὶρ Ρογῆρος: Αὐτὸς δὲν ἔχει πράγματι τὴν αὐτὴν καὶ ἡμεῖς θέσιν, ἀλλ' ἀφείλομεν νὰ φερώμεθα εὐγενῶς πρὸς αὐτόν.

Ροβέρτος: Χμ.

Σὶρ Ρογῆρος: Ὅσον μεγαλώνετε, Ροβέρτε, —

Ροβέρτος: Μάλιστα, πάτερ. Σοὶ ἤρρεσαν ὅμως τὸ εἶδος τοῦ κτε- νίσματος αὐτῆς;

Σὶρ Ρογῆρος: Χαριέστατον καὶ ἀμύζον αὐτῆ, κατ' ἐμὲ (πλη- ροῖ ἐκ νέου τὸ ποτήριον. Ὁ Ροβέρτος ἀνάπτει ἄλλο σιγαρέττον. Ἐπέρχε- ται βραχεία σιωπή).

Σὶρ Ρογῆρος } Ροβέρτε!
Ροβέρτος } (ταυτοχρόνως): } Πάτερ!

Σὶρ Ρογῆρος: Λοιπόν, τί ἤθελες νὰ εἰπῆς;

Ροβέρτος: Τίποτε. Τί δὲ ὁμεις θὰ ἐλέγετε;

Σὶρ Ρογῆρος: Κανὲν ποτήριον οἴνου; Ἡ δὲν θέλεις; Τότε κροῦσον τὸν κώδωνα νὰ μᾶς φέρωσι καφέ. Ὅταν ἔξῃ ἡ μήτηρ σου θ' ἀ- νεβαίνομεν τώρα ἐπάνω. Κακὸν πρᾶγμα νὰ μὴ ὑπάρχῃ γυνὴ ἐν τῷ οἴκῳ.

Ροβέρτος: Δὲν εἶναι νωθεόν;

Σὶρ Ρογῆρος: Ἡ γυνὴ ἐν τῷ οἴκῳ ἐξασκεῖ μεγάλην ἐπιρροὴν ὑπὸ τὴν ἔσφιν τῆς εὐπρεπείας.

Ροβέρτος: Φροντίζει περὶ πάντων μέχρι καὶ τοῦ περιλαιμίου· δὲν εἶναι ἔτσι;

Σὶρ Ρογῆρος: Φρονῶ ὅτι τὴν παρουσίαν τοιοῦτου προσώπου αἰσθάνεται τις κυρίως ὅταν φθάσῃ εἰς τὴν μεταίαν ἡλικίαν.

Ροβέρτος (μειδιῶν): Ἀρκετὰ δυσάρεστος εἶναι ἡ ἀπουσία τῆς γυναικὸς πρὸ τῆς ἡλικίας ἐκείνης.

Σὶρ Ρογῆρος: Ἄ, ἔχεις ἀβουον κειρὸν καὶ ἀν ἀκομὴ ἀρχίσῃς νὰ σκέπτησαι περὶ τούτου μετὰ πενταετίαν.

Ροβέρτος: Ἀλλά, πάτερ, δι' ὑμᾶς ἔχει καλῶς τὸ πρᾶγμα. Ἐσεῖς ἐκάματε τὴν σειράν σας, ἀλλ' —

Σὶρ Ρογῆρος: Πράγματι, Ροβέρτε, ἀκόμη δὲν ἔφθασα εἰς τὸ ἑκατοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας.

Ροβέρτος: Βεβαίως ὄχι, ἀλλὰ —

(Διεκόπη ὑπὸ τοῦ ὑπέρτου προσάγοντος καφέ. Ἐπέρχεται σιωπή).

Ροβέρτος } Πάτερ!
Σὶρ Ρογῆρος } (ταυτοχρόνως): } Ροβέρτε!

Ροβέρτος: Συγγνώμη: τί θέλετε, πάτερ;

Σὶρ Ρογῆρος (καθαρίζων τὸν λάρυγγα αὐτοῦ): Σκέπτομαι πό- στον θὰ μετέτρεπε τὸν ζαφερόν, ἀρχαῖον τοῦτον οἶκον, ἡ ἐν αὐτῷ ἐμφάνισις ζωηροῦ καὶ φαίδρου κοραίου. Πόσῃν ζωηρότητα θὰ ἐνέπνεεν ἡμῖν! Ὅ- ποῖα ἡλικιὰ ἀκτὶς θ' ἀπέβαινε!

Ροβέρτος (ἀνυπομόνως): Ἀκριβῶς ὅτι ἐσκέπτόμην καὶ ἐγὼ! Πόσον παραδόξον!

Σὶρ Ρογῆρος: Κοράσιον ὡς ἐκεῖνα· τὰ ὅποια εἶδομεν τὴν ἐσπέ- ραν τῆς γῆς.

Ροβέρτος: Ἦξεύρω, ὡς — ὡς ἡ Λαίδη Φλόρα π. χ.

Σὶρ Ρογῆρος: Ναί, ὡς ἡ Λαίδη Φλόρα π. χ. Ὅα μᾶς μετε- μόρφου. Ὅα σὲ εὐηργεῖται, Ροβέρτε, δι' ὅλων τῶν εὐεργετημάτων τοῦ κόσμου.

Ροβέρτος: Νομίζετε ὅτι δὲν θὰ σᾶς ἠγνόλει — δηλαδή δὲν θ' ἀ- νεμίγνυτο εἰς τὰς ὁμετέρας ἔξεις.

Σὶρ Ρογῆρος: Τὰς ἔξεις μου;

Ροβέρτος: (ἀπολογητικῶς): Δηλαδή — Βεβαίως, ὁ ἄνθρωπος βιδῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἀποκτᾷ ἔξεις τινὰς καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ —

Σὶρ Ρογῆρος: Ἄ, δὲν εἶμαι διόλου τόσον γέρον, ὥστε νὰ μὴ δύναμαι νὰ ἀρῶμαι κέρδος ἀμα καὶ ὄφελος ἐκ τοιαυτῆς συντροφίας.

Ροβέρτος (ἐν βίᾳ): Δὲν νομίζω ὅτι εἴσθε, πάτερ. Ὡ, συντάσ- σομαι μὲ τὴν γνώμην σας. Ὅα ἦτο ἐξαίρετον.

Σὶρ Ρογῆρος: Ὑπερχαίρω, Ροβέρτε, ἐπὶ τῷ ὅτι ἀσπάξασαι τὴν ιδεάν μου ὑπὸ τοιοῦτο πνεῦμα. Ἐγὼ ἐφοβοῦμην μήπως τύχω ἀντι- στάσεώς τινος ἐκ μέρους σου.

Ροβέρτος (γελῶν): Δὲν μὲ γνωρίζετε. Ἀντιστάσεως! ὄχι πολλῆς!

Σὶρ Ρογῆρος: Νέοι τινὲς ἠδύναντο νὰ διατίθενται οὕτω καὶ ἐσκέφθην ὅτι πρὶν ἢ πράξω τι ὄφειλον νὰ ἐξακριβώσω τὰς βλέψεις σου.

Ροβέρτος (μειδιῶν): Μάλιστα, νομίζω ὅτι ἔπρεπε νὰ ζητηθῆ ἡ γνώμη μου.

Σὶρ Ρογῆρος: Ἀναμφιβόλως, ἀναμφιβόλως. Ἄλλ' ἐπειδὴ σὲ βλέπω ἐνθέρμως ὑποστηρίζοντά με, θὰ γράψω πάραυτα εἰς τὴν Λαίδη Δάζλτων.

Ροβέρτος: Ἀλλὰ κατ' ἐμὲ, πάτερ, δὲν θὰ ἦτο καλλίτερον νὰ ἀνακαλύψωμεν πρῶτον τί αὕτη σκέπτεται;

Σὶρ Ρογῆρος: Ποία; ἡ Λαίδη Φλόρα;

Ροβέρτος: Μάλιστα.

Σὶρ Ρογῆρος: Ἄ, νομίζω ὅτι ἀρκεῖ νὰ πλησιάσω πρῶτον τὴν μητέρα της.

Ροβέρτος: Ἐγὼ θὰ προὔτιμων νὰ συγχροτήσω τὴν πρώτην μά- χην μου μετ' αὐτὴν τὴν ἰδίαν τὴν Λαίδη Φλόραν.

Σὶρ Ρογῆρος (μετὰ τινος δυσαρρεσκείας): Πρέπει νὰ μὲ ἀφή- σῃς ν' ἀποφασίσω περὶ ἐαυτοῦ.

Ροβέρτος (ὀργίλως): Μάλιστα, ἀλλ' ἐνταῦθα ἀποφασίζετε δι' ἐμὲ.

Σὶρ Ρογῆρος: Διὰ σέ; Μοὶ φαίνεται ὅτι κάπως παραλλάσσεις τὸ ζήτημα Ροβέρτε. Ἀναμφιβόλως ἐμμέσως ἐν διαφέρεισαι, ἀλλὰ —

Ροβέρτος: Ἐμμέσως! Ἐγὼ νομίζω μάλλον ὅτι ἐνδιεφερόμην, διότι προτίθεμαι νὰ συζευθῶ τὴν κόρην.

Σὶρ Ρογῆρος (βραδέως): Μέλλεις νὰ συζευθῆς τὴν Λαίδη Φλόραν;

Ροβέρτος: Ὅπως ὅποτε νὰ ζητήσω τὴν χεῖρα της. Διατί, πά- τερ, τί συμβαίνει;

Σὶρ Ρογῆρος: Εἶναι δυνατόν νὰ μὲ παρενόησες; Ἐγὼ ὡμί- λουν ἐν γένει περὶ τῆς ἰδίας μου προθέσεως τοῦ νὰ συζευθῶ τὴν Λαίδη Φλόραν.

Ροβέρτος: Θεέ μου! Νὰ συζευθῆτε αὐτὴν;

Σὶρ Ρογῆρος (ψυχρῶς): Καὶ διατί ὄχι, παρακαλῶ;

Ροβέρτος: Διότι — διότι — διότι ἐνόμιζον — ὅτι ἐνόουν ἐγὼ νὰ συζευθῶ αὐτὴν. Οὐδέποτε ἐσκέφθην περὶ ὑμῶν.

Σὶρ Ρογῆρος: Οὕτω φαίνεται, ἀλλ' ὁμολογῶ ὅτι δὲν κατανοῶ τὸν λόγον τούτου.

Ροβέρτος: Ἡ διαφορὰ τῆς ἡλικίας — καὶ τὸ πᾶν —
Σὺρ Ρογῆρος: Αἱ νεαραὶ κόραι ἀποστρέφονται τὰ παιδιὰ. Ροβέρτε, παιδί μου, συγγνώμη.

Ροβέρτος: Δὲν βλάπτει, πάτερ. Ἀλλὰ βλέπετε, ὅτι εἶναι ζήτημα —

Σὺρ Ρογῆρος: Καὶ εἶναι πολὺ ζωηρὸς ὁ πρὸς ταύτην ἔρωσ σου;

Ροβέρτος: Βλέπετε, ὅτι εἶναι τόσο — δὲν σὰς φαίνεται; (Ὁ σὺρ Ρογῆρος στενάζει). Ἄλλ' ἰδοὺ, ἀν δὲν σὰς πάρῃ, εἰκίνη —

Σὺρ Ρογῆρος (δοκιμαστικῶς): Καὶ διατί νὰ μὴ με πάρῃ; Οἱ νέοι ἔχουσι πολλὴν ἐμπιστοσύνην εἰς ἑαυτούς.

Ροβέρτος: Τὸ λέγω δηλ. ἐπειδὴ τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς ἐνόμισα ὅτι ἦτο διατεθειμένη ἐμὲ νὰ συζευχθῇ. Ἰδοὺ τὸ ὄλον.

Σὺρ Ρογῆρος: Ἄ, τὸυαντίον! Τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς μοὶ ἐγένετο σαφὴς ἐντύπωσις —

Ροβέρτος: Βλέπετε, εἴθε πατήρ μου, καὶ πολὺ πιθανόν —

Σὺρ Ρογῆρος: Πολλῶν πιθανώτερον νὰ ἐφάνη φιλόφρων εἰς σέ, διότι εἶσαι υἱὸς μου.

Σὺρ Ρογῆρος } (ἀμφότεροι ἐγερόμενοι (Ἄκουσόν μου, Ροβέρτε!
Ροβέρτος } καὶ φωνοῦντες): (Παρακαλῶ, πάτερ!

(Ὁ ὕπηρετὴς εἰσέρχεται. Ἀμφότεροι ἐσπευσμένως λαμβάνουσι τὴν ἰδίαν ἑκάστος θέσιν. Ὁ σὺρ Ρογῆρος βήχει. Ὁ Ροβέρτος συρίζει. Ὁ ὕπηρετὴς ἐγχειρίζει σημείωσιν καὶ ἀνχωρεῖ).

Σὺρ Ρογῆρος (ἀναγινώσκων τὴν σημείωσιν): Τί εἶναι αὐτὸ — τί εἶναι αὐτό;

Ροβέρτος (σκυθρωπῶς): Τίποτε λάθος;

Σὺρ Ρογῆρος: Εἶναι ἐκ μέρους τῆς κ. Δάξλων. Γράφει, ἵνα μοὶ εἴπῃ ὡς εἰς ἀρχαῖον φίλον, ὅτι ἡ θυγάτηρ αὐτῆς —

Ροβέρτος: Μάλιστα — λοιπόν; Προχώρησον, πάτερ!

Σὺρ Ρογῆρος: Ἀπεδέξατο πρότασιν γάμου ἐκ μέρους τοῦ Τὸμ Μάστερς.

Ροβέρτος (ἀναπνέων): Τὸ διάβολο! Τὸ περίτρυμα ἐκεῖνο!

Σὺρ Ρογῆρος: Τί ἀκαταλόγιτος κόρη.

Ροβέρτος: Νὰ τὸν πάρῃ ἡ ὀργή! Καὶ — ὦ, ἄς μὴ ὀμιλήσω! Πάτερ, προσεκαλέσατε αὐτὸν εἰς δεῖπνον!

Σὺρ Ρογῆρος: Ροβέρτε, πρέπει νὰ ἤμεθα φιλόφρονες πρὸς αὐτόν. Ροβέρτος (μεταμελλόμενος): Οὕτω φρονῶ. Λέγω ὅμως ἀν ἦθελετε νὰ ὀμιλήσητε εἰς αὐτὴν θὰ ἐξαπέστειλε πάραυτα τὸν Τὸμ Μάστερς.

Σὺρ Ρογῆρος (ἐλαφρῶς μειδιῶν): Νομίζεις ὅτι εἶναι δυνατόν τοῦτο; Κατ' ἐμὲ εἶναι πάρα πολὺ ἀργά. Χιλιάκις θὰ προδύμων, Ροβέρτε, νὰ συνεζεύγνυτο σέ.

Ροβέρτος: Ὅθ' ἀναγκασθῶμεν λοιπὸν νὰ ἐξακολοθησῶμεν βιοῦντες χωρὶς τὴν ἡλικιᾶν ἐκείνην ἐκείνην ἀκτίνα — ἔ; πῶς;

Σὺρ Ρογῆρος: Ἀπῆλπισα ἐκ ταύτης.

Ροβέρτος: Σκέψθητε μόνον ὅτι καὶ εἰς ῥῆξιν σχεδὸν ἤλθομεν δι' αὐτήν!

Σὺρ Ρογῆρος: Αὕτη θὰ ἦτο ἡ πρώτη ῥῆξις μας, ὡς κἀλεῖς αὐτήν, Ροβέρτε.

Ροβέρτος: Μιὰ τὴν ἀλήθειαν, ἠρξάμεθά πως νὰ ἐρεθίζωμεθα. Ἀπορῶ τί ἐσκέφθη ὁ Σίμμονδς!

Σὺρ Ρογῆρος: Ροβέρτε, πλήρωσον τὸ κύπελλον σου. Ἰπὲρ μακροβιότητος καὶ υγιείας αὐτῆς!

Ροβέρτος: Δὲν εἶναι διόλου ἀξία τούτων; ἀλλ' ἔστω (ἔπτε τὸ ἐπὶ τῇ προπόσει πληρωθὲν κύπελλον).

Σὺρ Ρογῆρος: Ἀλλὰ — ἀλλὰ Ροβέρτε — λαμβάνοντες πάντα ὑπ' ὄψει — δὲν νομίζεις ὅτι ἠδυνάμεθα νὰ πῖωμεν καὶ εἰς υγιείαν τοῦ Μάστερς;

Ροβέρτος: ὦ, παύσατε — πῶς (μειδιᾷ), ὦ, ἐννοῶ! Λοιπὸν, λαμβάνοντες ἴσως τὰ πάντα ὑπ' ὄψει, ἄς πῖωμεν καὶ εἰς υγιείαν τοῦ Μάστερς!

(Ἐξέρχονται ἵνα μεταβῶσιν εἰς τὰ δωμάτιον τοῦ σφαιριστηρίου, κρατούμενοι ἀπὸ τοῦ βραχίονος).

Ο ΚΥΦΟΣ.

(ΔΙΗΓΗΜΑ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ).

Α'.

Ἐγεννήθη ἐξ εὐπόρου οἰκογενείας ἀστῶν ἐν τινὶ γωνίᾳ τῆς χλοερᾶς Τουραίνης, ἐνθα μετέβαινε κατ' ἔτος ὅπως διέλθῃ τοὺς δύο μῆνας τῶν διακοπῶν, ἀφοῦ ἐφ' ὀλοκλήρον ἔτος διήρχετο τὰς ἡμέρας του, σκυθρωπὸς καὶ σύννους ἐν τινὶ ἐπαρχιακῷ Λυκεῖῳ, ὅπου οἱ γονεῖς του ἀποκρύπτοντες τὸ φυσικόν του ἐλάττωμα ἔθετον αὐτόν ὡς ἐσωτερικόν. Ἐπανήρχετο πλησίον τῶν γονέων του μετὰ τῆς ἀφάτου ἐκείνης χαρᾶς παντός ἀνθρωπίνου ὄντος, ἐπανευρίσκοντος τὴν πατρὸν γῆν, ἐν ᾗ συνεδέετο διὰ πολλῶν ἀναμνήσεων.

Τὰ ἐτήσια αὐτοῦ ταξείδια ἦσαν αἱ μόναι στιγμαὶ ἡσυχίας καὶ ἀναπαύσεως διότι ἀκαταπαύστως ζῶν μακρὰν τῶν μικρῶν του συμμαθητῶν, ὧν ἡ ἡλικία εἶναι, κατὰ τὸν μυθογράφον, ἀμέριμνος καὶ ἀγνή, συναισθανόμενος δὲ τὸ βῆρος τῶν δοκιμασιῶν τὰς ὁποίας ἡ ζωὴ ἐπεφύλαξεν αὐτῷ, ἐν τῇ πατρικῇ μόνον στέγῃ εὑρίσκει παρηγορίαν καὶ ἐν αὐτῇ μόνον ζῶν ἠδύνατο ἀνενοχλήτως νὰ παραδίδηται εἰς πικρὰς ὄνειροπολήσεις.

Ἡμέραν τινὰ — ἦτο τότε δέκα πέντε ἐτῶν — ὁ πατήρ του κ. Βλατιέ ἀνέμενε αὐτόν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου· ὁ κυρὸς ἠσθάνθη μεγάλην χαρὰν συνάμα δὲ ἐξεπλάγη μεγάλως, διότι οὐδέποτε οἱ γονεῖς του ἐφρόντιζον τόσον περὶ αὐτοῦ, ὥστε νὰ ὑποδεχθῶσιν αὐτόν ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ, ἀλλὰ δὲν ἤργησε νὰ ἐξηγήσῃ τὴν αἰτίαν τοῦ διασθήματος τούτου.

Ἀφοῦ ὁ πατήρ του συνεχάρη αὐτῷ ἐπὶ τῷ θριαμβῷ αὐτοῦ εἰς τὰς ἐξετάσεις, κατόπιν τῶν ὁποίων ἔλαβεν ὡς βραβεῖα πλείστα χρυσοδέτα βιβλία, τῷ ἀνῆγγειλεν ὅτι τὰς διακοπὰς του δὲν θὰ διήρχετο καὶ κατὰ τὸ ἔτος ἐκείνο ἐν μοναξίᾳ. Εἰς τὴν οἰκίαν ἀνέμενε αὐτόν ἡ μικρὰ του ἐξαδέλφη Ἑστελλά.

Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ ταύτῃ ὁ κυρὸς ἐσκέφθη:

— Ἐφοβήθησαν μήπως ἐκπλαγῶ ἕνεκα τοῦ ἀγρίου χαρακτήρος μου καὶ ἐσπέυσαν νὰ με προειδοποιήσωσιν! . . . Τέλος πάντων, θὰ ἴδωμεν.

Ἐν τούτοις ὁ μικρὸς κυρὸς δὲν ἦτο διόλου ἠυχαριστήμενος. Ἐμελλε ἐν τῇ πατρικῇ οἰκίᾳ νὰ ἀπαντήσῃ μικρὰν χαυδευμένην κόρην, ἰδιοτρόπον καὶ μαθητὴν, ἣν οἱ γονεῖς του θὰ περιεποιούοντο περισσότερον ἢ τὸ ἴδιον αὐτῶν τέκνον καὶ ἥτις θὰ εἰδείκνυε πρὸς αὐτόν τὴν αὐτὴν περιφρόνησιν ἣν καὶ οἱ συμμαθηταὶ του. Διὰ ταῦτα πάντα, τὰ πράγματα ἐθεώρει οὐχὶ πολὺ ρόδινα.

Ἀλλὰ μόλις ἡ ἡμαξα ἔστη πρὸ τῶν κιγκλιδίων τῆς πατρικῆς οἰκίας, ὁ μικρὸς κυρὸς ἤλλαξεν ἰδέαν. Ἡ κ. Βλατιέ, πλήρης χαρᾶς ἐπὶ τῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς, ἐν ᾗ συνήθως ἐπεκράτει ἄκρα ἡσυχία, παρουσία τῆς Ἑστελλας, προὐχώρησε πρὸς συνάντησίν του καὶ ὑπεδέχθη αὐτόν με ἀνοικτὰς ἀγκάλας. Ὅπισθεν αὐτῆς ἵστατο ἡ μικρὰ ἐξαδέλφη Ἑστελλά, με τὸ ροδύχρουν αὐτῆς πρόσωπον, με τοὺς μεγάλους γλαυκοὺς ὀφθαλμούς της, ἀναφωνοῦσα γεγωνίᾳ τῇ φωνῇ μετὰ πονηροῦ μειδιήματος.

— Καλὴν ἡμέραν, ἐξάδελφε Ρενέ!

Ἡσπάρθη τὴν ἐξαδέλφην τοῦ ἐγκραδίως, μετὰ μίαν δὲ ὥραν ἦσαν φίλοι. . .

Ἐπὶ δύο ὀλοκλήρους μῆνας διήρχοντο τὰς ὥρας τῶν τρέχοντες ἐν τῷ εὐρεῖ λευκῷ, ὅστις ἐξετείνετο ὀπισθεν τῆς λευκῆς οἰκίας, ἣν οἱ περὶ χωρικοὶ ἀπεκχλοῦν συνήθως μέγαρον.

Ἐνίοτε ἐξέρχοντο μετὰ τοῦ κ. ἢ τῆς κ. Βλατιέ καὶ ἕκαμνον ἐκδρομὰς ὑπὸ τὰ δάσκη, ἀνὰ μέσον τῶν σκιερῶν ἀτραπῶν.

Ὁ Ρενέ ἔτρεφεν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν ἐξαδέλφην του, ἥτις

ἐπέδειξεν αὐτῷ ἀπλὴν φιλίαν, ἀνευ οὐδεμιᾶς ὀπισθοβουλίας. Τῷ ἐφάνη ὅτι κατὰ τὸ θέρος ἐκεῖνο οἱ δύο μῆνες, τοὺς ὁποίους διήλθε παρὰ τῆ οἰκογενείᾳ του, διέρρευσαν ταχύτερον ἢ κατὰ τὸ σύνθηες.

Ὅταν ἦλθεν ἡ στιγμή τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν σχολὴν, ἠσπάζθη αὐτῆς τὴν Ἑστέλλα, ἀλλ' ἤπτον ἐγκαρδίως καὶ εἰλικρινῶς ἢ κατὰ τὴν πρώτην φοράν, μετὰ θλίψεως εἰς τὴν καρδίαν.

Β΄.

Πολὺς κυρὸς παρῆλθε χωρὶς ὁ εἰς τὴν ἐπανίδην τὸν ἄλλον.

Οἱ γονεῖς τῆς Ἑστέλλας κατόικουν εἰς μεγάλην ἀπόστασιν μακρὰν τῶν συζύγων Βλατιέ, κατὰ τὸ ἐπακολουθήσαν δὲ ἔτος ἠθέλησαν νὰ κρατήσωσι τὴν θυγατέρα των παρ' αὐτοῖς, πρᾶξι- ναντες εἰς τοὺς γονεῖς τοῦ Ρενέ νὰ δώσωσι τὴν ἄλκιαν ὅπως οὗτος διέληθ' ἅς διακοπῆς του παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ὁ πατήρ του ὑ- χριστήσεν αὐτοὺς χωρὶς καὶ νὰ συμβουλευθῆ τὸν υἱόν του.

Ὁ κυρὸς, ὅστις εἰσῆρχετο ἤδη εἰς τὸ δέκατον ἕκτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, παρὰ τὴν ραχιτικὴν αὐτοῦ δυσμορφίαν, ἤρξατο νὰ τρέφεται ὑπὸ ἐρωτικῶν ὀνειρῶν, ἠσθάνθη δὲ ἀληθῆ ἀπογαί- τευσιν.

Ὁ Ρενέ ἐπιστρέψας εἰς τὴν σχολὴν δὲν εἰργάσθη πλέον με- τὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου οἴου καὶ πρότερον. Αἱ μεταφράσεις τοῦ Ὀμή- ρου καὶ τοῦ Βιργιλίου δι' αὐτὸν δὲν παρουσιάζον θέλητρα πλέον, ἐνίοτε δὲ, ἀπέναντι στίχου λατινικοῦ ἀπεροφάτο, ἀναπολῶν τὸ χάρην μειδιάμα καὶ τοὺς γλυκοὺς ὀφθαλμούς τῆς ἐξαδέλφης του Ἑστέλλας.

Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ αἱ ἡμέραι, θλιβεραὶ ἢ εὐχριστοί, διαρ- ρέουσιν, οἱ δέκα μῆνες παρῆλθον, μετὰ δύο δὲ ἀκριβῆ ἔτη, ἐπὶ τῆς κλίμακος τῆς οἰκίας εἶδεν ἀναμένονσαν αὐτὸν τὴν Ἑστέλ- λαν, ἐκείνην ἧς συχνάκις ἀνεμνήσασκετο. Ἄλλὰ δὲν εὗρε τὴν κορσίδα, ἧτις κατὰ τὸ ἀνάστημα μόλις ἐξισούτο πρὸς τὸ τοῦ Ρενέ καὶ ἧς οἱ μεγάλοι γλυκοὶ ὀφθαλμοὶ ἐδείκνυον πονηρίαν.

Ἡ Ἑστέλλα ἦτο δεκαεξέτων, ἦτοι τελεία κόρη. Ἡ κόμη αὐτῆς προσέβαλε χρῶμα χρυσοῦ, τὸ δὲ βλέμμα αὐτῆς, πάντοτε καθο- ρὸν καὶ εἰλικρινές, προσέδιδε σοβαρότητα γλυκείαν, καὶ ἔνεκα τούτου ἠδύνατο κάλλιστα νὰ ὀνομασθῆ μικρὰ κυρία. Τὸ σῶμα αὐτῆς, καθάρωτατα ἤδη διαχαρασσόμενον ὑπὸ τῶ κομψῶ αὐτῆς ἐνδύματα, παρεῖχεν ἰδέαν συμμετρίας. Ἦτο τότε εὐειδής, ἤδη κατέστη ὥραία.

Ὁ Ρενέ ἐλυπήθη ἐπὶ τῆ παρατηρούμενῃ ταύτῃ μεταβολῇ παρὰ τῆ ἐξαδέλφης του, καίτοι ὁ χαρακτήρ αὐτῆς οὐδέως εἶχε μεταβληθῆ καὶ ἡ νεαρὰ κόρη τὰς αὐτὰς πάντοτε ἐδείκνυε φιλικὰς διαθέσεις. Ἀλλὰ τὰ γλυκῆ ἐκεῖνα ὄνειρα τὰ ὅποια ἐκ τῶν θρα- νίων τοῦ σχολείου καθήμενος εἶχε θεωπεύσει ἢ κατακλιόμενος ἐπὶ τῆς κλίνης του, καίτοι ἐθεώρει ταῦτα ἀπραγματοποίητα, τῷ ἐφάνοντο διαλυόμενα ἐνόςφῃ ἡ Ἑστέλλα καθίστατο ἐλκυστι- κωτέρα.

Ἐγνώριζε καλῶς ὁ ταλαίπωρος κυρὸς, ὅτι ἄλλοι, οἵτινες ἐκ φύσεως δὲν ἦσαν κατηραμένοι ὡς αὐτός, θὰ ἤρχοντο ἡμέραν τινὰ νὰ τῷ ἀραιώσωσι τὴν ὑψίστην αὐτοῦ ἐλπίδα καὶ ἐθεώρει ἐαυτὸν δυστυχῆ, δυστυχῆ!

Γ΄.

Ἐσπέραν τινὰ καθ' ἣν ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βλατιέ εἶχον μεταβῆ χάρην περιπάτου εἰς τὸν λειμῶνα, ἀναμένοντες τὴν ὥραν τοῦ δείπνου, ἡ Ἑστέλλα καὶ ὁ Ρενέ εὗρισκοντο ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ ἰσογαίου ὀρφου, ἧς τὰ παράθυρα ἐντελῶς ἀνοικτὰ παρεῖχον ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον εἰς τὴν ὑπόθερον καὶ πλήρη μύρων ἐσπερινῆν αὐραν. Ἐκῆθητο ὁ εἰς παρὰ τὸν ἄλλον, συγκε- κινημένοι τὴν καρδίαν ἐκ τοῦ ἐπιπίπτοντος λυκόφωτος, ἐκ τῶν θλιβερῶν ἀμυγῶν καὶ γλυκῶν θελητῶν ἅτινα παρουσιάζει ἐσπέ- ρα φθινοπώρου, στενοχωρούμενοι δὲ ἐκ τῆς ἐπικρατούσης ἐν τῷ δωματίῳ σιγῆς, ἦν οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ διαταρᾷξῃ.

— Δὲν παίζεις κανέν μουσικὸν τεμάχιον, εἶπεν ὁ Ρενέ.

— Συγκατένευσεν ἡ Ἑστέλλα διὰ κινήματος τῆς κεφαλῆς, διευθυνθεῖσα δὲ χωρὶς λέξιν νὰ προφέρῃ πρὸς τὸ κλειδοκύμβαλον κείμενον εἰς τὴν γωνίαν τοῦ δωματίου, ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ ἐδω- λίου, ἀπέναντι τοῦ ὄργάνου.

— Τι θέλεις νὰ παίζῃς; ἠρώτησε στρέφουσα τὴν κεφαλὴν.

— Ὅ, τι θέλεις. Γνωρίζεις πολὺ καλά ὅτι ἐγὼ εὐχαριστοῦ- μαι πολὺ νὰ σε ἀκούω νὰ παίζῃς μόνον.

Ἡ Ἑστέλλα ἐκαλλιέργει τὴν μουσικὴν, δηλονότι ἐνόει τὴν ἰδέαν τὴν ὅποιαν ὁ μουσουργὸς ἐπεθύμει νὰ ἐκδηλώσῃ δι' ἐκά- στης νότας, ἤρχισε δὲ νὰ ἀνακρούῃ τὸ μουσικὸν τεμάχιον ὅπως ἔπρεπε.

Τὰ πρῶτα προανακρούσματα, βραδέα καὶ διακεκομμένα κατ' ἀρχάς, εἶτα ἐσπευσμένα ἐδείκνυον ἀναστάτῳσιν αἰσθημάτων, φρικαλέαν ταραχὴν, ἀλλ' ὁ ἀναθρασμὸς ἐκεῖνος ταχέως κατε- πραύνητο. Ἐν μέσῳ μελωδίας δριμείας, ἤχοι γλυκύτερου διεχέοντο ὑπὸ τοὺς λεπτοφρεῖς καὶ γεγυμνασμένους δακτύλους τῆς Ἑστέλ- λας, ἐξεγείροντες ἰδέαν ἔρωτος. Ὀλόκληρον τὸ μουσικὸν σύνθε- μα ἦτο φωνὴ θλίψεως. Ἐκαστος ἤχος ἦτο ἐν δάκρυ, εἰς ἀναστε- ναγμὸς, κατέληγε δὲ τὸ μουσουργημα εἰς τρία τέσσαρα ἡμοίαι, κατὰ διαλείμματα ἀνακρουόμενα, προφανῶς ἐμφαίνοντα ἀγω- νίαν. Τὸ μουσικὸν τεμάχιον ἦτο ἡ Σκέψις τοῦ Βέμπερ.

Ἐνῷ ἡ Ἑστέλλα ἔπαιζεν, ὁ Ρενέ ἦλθε καὶ ἐκάθησε πλησίον τοῦ κλειδοκυμβάλου, βαδίσας ἐν τῇ αἰθούσῃ τόσον ἐλαφρῶς ὥστε ἐκείνη δὲν εἶχεν ἐνόησει καὶ ἀκούσει τίποτε, τούτου δὲ ἔνεκα μεγάλως ἐξεπλάγη ὅτε ἐγείρασα τὰ ἄμματα εἶδε τὸν Ρενέ παρ' αὐτῆ, παρὰ τὸ σκόφος τῆς νυκτός.

— Μὲ ἐφόβισες! εἶπε μετὰ τρόμου ἡ Ἑστέλλα. Τι εἶναι λοιπόν;

— Εἶναι ὄρατιον, ἀπήντησεν ἀπλῶς ὁ Ρενέ.

Ἡ φωνὴ τοῦ Ρενέ ἦτο ἠλλοιωμένη. Ἡ Ἑστέλλα ἐπλησίασε καὶ παρετήρησεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πλησίον. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἦσαν ὑγρά, ἐπὶ τῶν πρειῶν του δάκρυα ἐκυλίσαντο. Ἡ Ἑστέλλα ἐψιθύρισε.

— Ἐκλαυσε;

Καὶ τοῦτο ἐρωτήσασα ἔμεινε ἐπὶ στιγμὴν ἀναυδος συναφρω- θεῖσα. Εἶτα αἰφνιδίως ἤρξατο νὰ κλαίῃ μετὰ λυγμῶν. Ὁ Ρενέ ἐπλησίασε καὶ ὑπεστήριξεν αὐτὴν μεθ' ὧν τῶν δυνάμεων του, ὅπως ἐπακουμβήσῃ ἐπὶ τινος ἐδωλίου.

— Ἑστέλλα, Ἑστέλλα! ἀνέκραξεν. τί ἔχεις λοιπόν; ... ἐγὼ εἶμαι ἡ αἰτία πάντων τούτων... διότι ἐκλαυσα... Ἄ! εἶμαι βλάξ.

Ὁ βραχίον αὐτοῦ ἤγγιζε τὸν τράχηλον τῆς νεαρῆς κόρης, ὡ- σεὶ ὁ Ρενέ ἤθελε νὰ ἐναγκαλισθῆ αὐτήν. Τὰ στήθη αὐτῶν ἤγγι- ζον ἀλλήλα, αἱ δὲ τρίχες τῶν κεφαλῶν των ἐθώπευον τὰ πρό- σωπά των. Ὁ Ρενέ διὰ πρώτην φοράν κατὰ τὴν ζωὴν του ἠσθάνετο τὴν θερμότητα τοῦ σώματος γυναικός—καὶ αὐτὴ ἦτο ἡ ἐξα- δέλφη του, ἐκείνη τὴν ὅποιαν ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἠγάπα!... Εἶχε μεθυσθῆ ἐκ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐδαιμονίας.

— Ἑστέλλα, ἡσύχασε, σὲ καθικτεύω, τῆ εἶπε. Γνωρίζεις καλά ὅτι... μὲ λυπεῖς... Γνωρίζεις καλά ὅτι...

Ἔσθη τρέμων ὀλόκληρος, ἔτοιμος νὰ προφέρῃ τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς ἐρωτικῆς ἐξομολογήσεώς του.

— Ὅτι...

Ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀποπερατώσῃ τὴν φράσιν του. Αἱ δύο λέξεις «Σὲ ἀγαπῶ» δὲν ἐξῆλθον τῶν χειλέων του.

(Ἀκολουθεῖ).

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.